Frați de grai, frați de trai

Români în ANDALUCÍA

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul V, Nr. 43, Aprilie 2025

LECȚII DE TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE ROMÂNEȘTI,

LA CORDOBA ȘI MALAGA

Ideea unor ateliere deschise de încondeiat ouă în preajma sărbătorilor pascale ale anului 2025 în Spania, pentru comunitățile de români de acolo, aparține ***doamnei Gabriela Stan, președinte voluntar al Federației Asociațiilor Românești din Andalucia și Integrator social la Asociația hispano-română Traian din Cordoba.*** În virtutea unor bune relații de colaborare dovedite de-a lungul a șapte ani, am onorat solicitarea acesteia de a duce meșteșugul încondeierii ouălor așa cum se practică acesta pe Valea Oltețului, în județul Olt, de la Oboga și Călui în comunitățile de români din Cordoba și Malaga. I-am prezentat această oportunitate **Danielei Vlad,** din Oboga, singura care mai practică acest meșteșug în județul Olt, iar aceasta a acceptat să facă ...

Valeru Ciurea, pag. 13-14

Cuvânt pastoral la Învierea Domnului 2025

Preasfințitul Părinte Timotei, Episcopul Ortodox Român al Spaniei și Portugaliei

Preacucernici și Preacuvioși Părinți,
Preacuvioase maici,
Iubiți credincioși și credincioase,

Hristos a înviat!

Încă de la începuturile creștinismului, pelicanul a devenit un simbol al Mântuitorului nostru Iisus Hristos și al jertfei Sale. Acest lucru datorită unei povești vechi, despre un pelican, ai cărui pui, fiind mușcați de către un șarpe veninos, erau pe moarte. Pentru a-i izbăvi de moarte pelicanul și-a străpuns pieptul cu propriul cioc, oferindu-și sângele ca băutură și leac puilor săi, dând dovadă de adevărată dragoste părintească, dragoste care merge până la jertfa supremă. Imaginea pelicanului apare de mai multe ori în slujba prohodului Domnului nostru Iisus Hristos...

pag. 3-4

IMPORTANȚA JURNALISMULUI ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Jurnalismul, mai important ca niciodată:

De ce trebuie să-l susținem în era digitală

Într-o lume în care știrile circulă cu viteza luminii și informația este la doar un click distanță, e greu să nu te întrebi: ***„De ce mai avem nevoie de jurnalismul tradițional?”*** Ei bine, răspunsul este simplu și, totodată, extrem de important: pentru că jurnalismul, așa cum îl știm, este mai relevant ca niciodată. Chiar și în era digitală, în care totul pare să se schimbe dintr-o clipă în alta, rolul presei rămâne esențial pentru buna funcționare a societății.

Jurnalismul ca scut împotriva manipulării

Într-o lume inundată de știri, unde fiecare poate deveni ***„jurnalist”*** cu un telefon în mână, adevărul ...

JUSTINA RADU, pag. 11

Despre glume, farse la banchetele

„Junimii”

Citind savuroasele evocări ale unora dinte corifeii ***„Junimii”***, pline de întâmplări anecdotice, de farse și păcăleli, începi să te întrebi: oare ce fel de oameni erau acești intelectuali rasați, dispuși să accepte glume, povestiri cu sau fără perdea, spuse cu infinit talent de un hâtru povestitor humulestean sau, mai bine zis, ce fel de societate era aceea guvernată de spirit ludic, dar cu actori de prim rang, trăind în medii academice sau universitare?

Fără a fi nici pe departe o lume superficială...

Dan Toma Dulciu, pag. 9-10

Despre creativitate și creație.

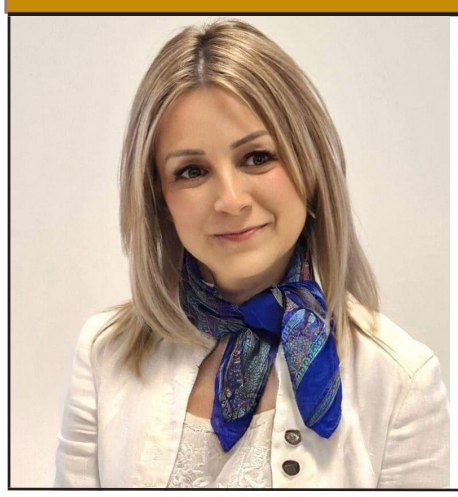
„Ce-ar fi dacă...?”

Creativitatea presupune o dispoziție generală spre nou, semnifică adaptare, imaginație, originalitate, evoluție, talent, distanțare față de lucrurile deja existente. Orice om poate fi creativ dar pentru împlinire sunt necesare anumite condiții. Amintim că lipsa încrederii în sine nu este favorabilă creativității și că fiecare om, în general, realizează mult mai puțin decât posibilitățile pe care le are, atunci când nu are încredere în el. Printre blocajele creativității se numără blocajele de tip emoțional (teama de a nu comite greșeli, de a nu fi percepuți ca extravaganți, neîncrederea), de ordin cultural (dorința de apartenență), conformismul ...

Tanța Tănăsescu, pag. 15-16

Violeta Andrei Stoicescu

pag. 2

SCRIITORUL ROMÂN ÎN SPANIA

editorial

Ceea ce scriitorii români din Spania oferă nu este doar o versiune alternativă a realității românești. Ei devin voci ale unei Europe plurilingve și pluriculturale. Literatura lor este chiar un act de prezență, un mod de a spune: exist, rezist, creez. Și încă o fac într-o limbă care mă doare și mă mângâie deopotrivă. Literatura născută în diaspora nu este o literatură a rupturii, ci a reîmpăcării. Ea nu este o literatură a exilului pasiv, ci a devenirii active.

Scriitorul român din Spania nu este un fugar, ci un rămânător. El rămâne în cuvânt, rămâne în amintire, rămâne în limba care nu l-a părăsit, iar scrisul său e o pasăre care zboară fără hartă, dar care știe mereu drumul înapoi. În textele scrise de autorii români ai diasporei, lumea e mai rotundă, mai caldă, mai adevărată. Acolo unde patria fizică se îndepărtează, patria interioară înseamnă fiecare frază scrisă cu sufletul acela care nu s-a desprins niciodată de locurile natale. Acolo, în scris, e tot ce mai contează: o fâșie de pământ

SCRIITORUL ROMÂN ÎN SPANIA

Fenomenul migrației, dezvoltat după 1990, a adus pe meleaguri iberice un important număr de poeți și scriitori români pentru care scrisul este o formă subtilă de supraviețuire identitară, de rezistență tăcută în fața dezrădăcinării. Pentru scriitorul român ajuns între palmieri și azururi mediteraneene, limba natală devine altar și ancoră. Într-o lume străină, ea înflorește pe hârtie cu o forță neașteptată, martoră a trecerii, dar și a rămânerii.

Aș putea spune că în diaspora, cuvântul scris capătă o valoare aproape sacră. El înregistrează și păstrează realitățile unei vieți trăite între două lumi, între trecutul natal și prezentul adoptiv. Aici, experiența emigrării se sedimentează într-o formă de permanentă pendulare între asumare și respingere, între adaptare și refuz. Literatura născută în acest context este expresia unei realități sfâșiate, a unei identități fracturate care caută să se refacă prin actul scrierii.

Scriitorul român din diaspora nu trăiește doar o mobilitate geografică, ci mai ales o migrație interioară. El devine martorul propriei metamorfoze, al unei scindări care se cere a fi narată. Astfel, creația lui nu este doar o formă de expresie, ci un act de reconstituire ontologică. Identitatea devine fluidă, tranzitorie, o hartă instabilă pe care scrisul încercă să o contureze.

Fără a insista pe nume concrete, putem vorbi despre o tipologie emergentă: scriitorul exilat nu este doar o conștiință lirică, ci și una critică, interogativă. El problematizează limitele culturale, artificialitatea granițelor și conflictul identitar. Departe de a fi o figură marginală, el se afirmă ca o punte culturală între două lumi care, altminteri, nu s-ar atinge. Scriitorul din diaspora este, deopotrivă, cronicar al rupturii și arhitect al reîmpăcării.

Literatura românească din Spania respiră printr-o tematică bine conturată, ce include reflectarea dorului ca stare existențială, o formă de nostalgie esențială, dar nu paralizantă, ci dinamizatoare. Aici, dorul nu este doar absență, ci o modalitate de a conferi sens rupturii.

Bilingvismul, departe de a fi doar un joc lingvistic, este trăit ca o dublare a realității. Pentru scriitorul român din diaspora, fiecare cuvânt scris în limba maternă este o ancoră, o reîmpreunare cu sinele originar, în timp ce asumarea limbii gazdă aduce cu sine tensiuni, dar și revelații.

Dincolo de operele individuale, se conturează un fenomen de agregare culturală. Cluburile de lectură, revistele literare, grupurile de dialog interetnic, manifestările artistice, și festivalurile devin insule de coeziune identitară. Acestea nu doar că adună oameni cu valori comune, dar contribuie activ la articularea unei noi forme de românitate, hibridă și adaptată contextului iberic.

Scriitorul din diaspora se confruntă cu o serie de obstacole insidioase: marginalizarea simbolică, dificultatea de acces la spațiile canonice ale literaturii din țară, precum și absența sprijinului instituțional. Existența sa este adesea ignorată de mecanismele oficiale ale culturii din țara mamă. Lipsa de infrastructură, de traduceri sau de vizibilitate publică face ca vocile scriitorilor români din exil să rămână adesea pierdute între pagini care nu ajung niciodată la cititorii din țară. Dar tocmai din această zisă marginalizare se naște o energie literară aparte, neconvențională și adesea profund autentică.

Prezența scriitorilor români în spațiul cultural iberic nu este o simplă adăugire la un mozaic multicultural, ci o interogare a modului încă nuanțat între identitățile europene. Această literatură contribuie la remodelarea imaginarului colectiv, propunând o viziune mai complexă asupra conceptului de apartenență. Scriitorul devine astfel un mediator între lumi, o conștiință care nu doar observă diferențele, ci le trăiește și le traduce.

Ceea ce scriitorii români din Spania oferă nu este doar o versiune alternativă a realității românești. Ei devin voci ale unei Europe plurilingve și pluriculturale. Literatura lor este chiar un act de prezență, un mod de a spune: exist, rezist, creez. Și încă o fac într-o limbă care mă doare și mă mângâie deopotrivă. Literatura născută în diaspora nu este o literatură a rupturii, ci a reîmpăcării. Ea nu este o literatură a exilului pasiv, ci a devenirii active.

Scriitorul român din Spania nu este un fugar, ci un rămânător. El rămâne în cuvânt, rămâne în amintire, rămâne în limba care nu l-a părăsit, iar scrisul său e o pasăre care zboară fără hartă, dar care știe mereu drumul înapoi. În textele scrise de autorii români ai diasporei, lumea e mai rotundă, mai caldă, mai adevărată. Acolo unde patria fizică se îndepărtează, patria interioară înseamnă fiecare frază scrisă cu sufletul acela care nu s-a desprins niciodată de locurile natale. Acolo, în scris, e tot ce mai contează: o fâșie de pământ purtată în buzunarul inimii.

Violeta Andrei Stoicescu,
scriitoare și membră a UZPR,
Filiala Occident și Minorități

Frați de grai, frați de trai
Români în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 641 847 842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Ionela Violeta Anciu
Redactori: Andra Fornea, Teodora Olteanu, Dorina Florescu Titi Sultan, Violeta Andrei Stoicescu, Nicolaie Tony Dincă
Colaboratori: Marian Nencescu, Dan Toma Dulciu, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Medana Oprea, Cristian Segărceanu, Sorin Bălășcău, Tanța Tănăsescu, Dana Oprica, Ana Andrei.
Machetare grafică: Dorina Florescu

Publicație apărută cu susținerea Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România
FILIALA OCCIDENT

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI
Această publicație a fost tipărită cu sprijinul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni
www.drp.gov.ro
Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

† TIMOTEI

Prin harul lui Dumnezeu, Episcop al Spaniei şi Portugaliei

Cuvânt pastoral la Învierea Domnului 2025

Către tot clerul şi poporul dreptslăvitor din Episcopia Spaniei şi Portugaliei
Har, milă şi pace de la Hristos Domnul nostru, iar de la noi părinteşti binecuvântări!

„Ca un pelican, împungându-Te acum, Cuvinte, înviezi pe fiii Tăi, revărsându-le dintru coasta Ta izvor mântuitor!”

Preacucernici și Preacuvioși Părinți,
Preacuvioase maici,
Iubiți credincioși și credincioase,

Hristos a înviat!

Încă de la începuturile creștinismului, pelicanul a devenit un simbol al Mântuitorului nostru Iisus Hristos și al jertfei Sale. Acest lucru datorită unei povești vechi, despre un pelican, ai cărui pui, fiind mușcați de către un șarpe veninos, erau pe moarte. Pentru a-i izbăvi de moarte pelicanul și-a străpuns pieptul cu propriul cioc, oferindu-și sângele ca băutură și leac puilor săi, dând dovadă de adevărată dragoste părintească, dragoste care merge până la jertfa supremă. Imaginea pelicanului apare de mai multe ori în slujba prohodului Domnului nostru Iisus Hristos, pe care o săvârșim în Vinerea Mare, din Săptămâna Sfintelor Pătimiri. Aceasta este o rânduială care dă multă nădejde, deoarece pe tot parcursul ei accentul este pus pe jertfa Mântuitorului, dar mai ales pe învierea Lui, pe viața care ne-a izvorât nouă oamenilor din mormânt, și pe învierea morților. „Te-ai rănit în coasta Ta, Cuvinte, și-ai dat viață l-ai Tăi fii care au murit, răspândind asupra lor izvoare văi!” (Prohodul Domnului, starea II, strofa 42).

Noi am murit, dar Hristos, smerindu-Se, lăsându-Se batjocorit și răstignit ne-a dăruit viața, dar nu pentru că omul ar fi meritat acest dar din partea lui Dumnezeu, sau pentru că ar fi făcut ceva bun pe pământ, ci pentru că Dumnezeu este milostiv și, în milostivirea Lui cea mare, iubește omul. Dacă citim Sfânta Scriptură, mai ales epistolele Sfântului Apostol Pavel, vom constata că, așa cum Dumnezeu, imediat după căderea protopărinților noștri în păcat – pe când se aflau ei încă în rai – a ieșit în întâmpinarea lorcercetându-i, tot astfel a făcut-o și prin întruparea Sa, prin toate cele pe care le-a săvârșit și le săvârșește pentru noi: crucea, învierea Sa din morți, înălțarea la ceruri, ședereа dea dreapta lui Dumnezeu Tatăl, și prin a doua Sa venire; El vine și Se apleacă înspre noi. Nu noi suntem cei care ne-am împăcat cu Dumnezeu, ci El, Hristos Domnul, este Cel care ne-a împăcat cu Dumnezeu. Pe toate El le-a făcut și prin El s-au făcut. *„Toate sunt de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și Care ne-a dat nouă slujirea împăcării”*, spune Sfântul Apostol Pavel (2 Corinteni 5, 18).

Nouă oamenilor ni se pare greu și chiar umilitor să ne smerim, să renunțăm la voia noastră, la ideile noastre, la părerile noastre, să ne călcăm peste orgoliu, și să-L lăsăm pe Dumnezeu să intre și să locuiască întru noi cu voia Sa, din pricina faptului că *„toți am ajuns ca necurații și toate faptele dreptății noastre ca un veșmânt întinat”* cum spune prorocul Isaia (64, 5). Din starea aceasta de necurăție nu puteam ieși decât prin jertfă; iar pentru că noi nu am fost în stare să ne aducem jertfă curată, să ne dăruim lui Dumnezeu, Hristos s-a jertfit pentru noi și S-a dăruit nouă. *„Căci dacă sângele țapilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curăția trupului, cu atât mai mult sângele lui Hristos care, prin Duhul cel veșnic, Sa adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihana, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu”,* ne spune Sfântul Apostol Pavel (Evrei 9,

13-14). Ce ni se pare nouă umilitor și nedrept, la Dumnezeu este dreptate, slavă și cinste. Sfântul Nicolae Cabasila zice: **„Hristos S-a făcut dreptate de la Dumnezeu și răscumpărare; și desființează dușmănia în trupul Său și împacă pe Dumnezeu cu noi.”** (Viața în Hristos, P.C…150, col. 488 B).

Dragii mei,

Prin manifestarea dreptății lui Dumnezeu, prin aducerea lui Hristos ca jertfă, moartea a fost învinsă, iar lumea mântuită! Cu toate acestea, învierea lui Hristos nu a fost o manifestare orbitoare, nici o apariție grandioasă care să-i fi impresionat pe locuitorii Ierusalimului; nu a fost o răzbunare asupra dușmanilor Săi. În ziua în care a înviat din morți, dar și în zilele următoare, viața a continuat ca înainte. Iisus nu și-a manifestat biruința într-un mod lumesc. Unii creștini, asemenea ucenicilor Mântuitorului din vremea când ei încă erau nepricepuți, își doresc ca triumful lui Hristos Înviat să se asemene cu triumful generalilor romani sau al mai marilor de astăzi; ei doresc să-L vadă pe Hristos ucigându-și dușmanii și stabilind un fel de dictatură a adevărului și a bunătății. Însă Împărăția lui Hristos nu este din această lume, așa cum i-a spus Domnul lui Pilat. Învierea Lui este o realitate înscrisă în timp și spațiu, dar ea se deschide spre dincolo de timp și spațiu.

Totul începe în dimineața primei zile a săptămânii, după marele Sabat, cu găsirea mormântului gol: *„Au luat pe Domnul din mormânt...”*, le-a spus Maria Magdalena lui Petru și Ioan. Trupul lui Iisus a dispărut; acest gol, această absență, naște întrebări. Nu știm ce s-a întâmplat: a fost luat? Unde l-au pus? Totuși, Petru și Ioan observă că giulgiurile, care au fost folosite pentru a înfășura trupul lui Iisus, au rămas pe loc și, văzând aceasta, Ioan se luminează: ***„a văzut și a crezut”***. Învierea lui Hristos nu este de înțeles rațiunii umane; simțurile percep doar o absență a trupului, dar credința ajunge la lumina adevărului: Hristos a înviat din morți. Încetul cu încetul, El Însuși Se va arăta Mariei Magdalena, celor Doisprezece și multor alți ucenici. Întotdeauna El este cel care ia inițiativa arătărilor; El este cel care vine în întâmpinarea ucenicilor Săi, cei care Îl părăsiseră. El vine neanunțat să întâmpine necredința lor și pentru a reaprinde flacăra credinței în inimile lor. Ei Îl văd pe Hristos Cel înviat cu ochii lor trupești, Îl ating, mănâncă împreună cu El, contemplă rănile Lui; le ia ceva timp pentru a accepta această nouă realitate.

Iubiți credincioși,

Nimeni nu poate întâlni pe Hristos Cel înviat fără o lumină care vine de sus; nici simțurile și nici rațiunea umană nu pot primi singure lumina învierii, fără ca Domnul să le lumineze prin credință. El dăruiește acest har acelora care Îl caută. Dacă El nu S-a arătat celor care L-au osândit, a fost probabil din milă pentru aceștia, pentru a nu-i încuia în păcatul lor și pentru a le da timp să se pocăiască. Învierea lui Hristos nu pune capăt păcatului, răului sau morții, însă, de acum, ea are ultimul cuvânt. Toți cei care cred în Iisus Hristos și care au fost botezați în moartea și învierea Lui au fost eliberați de sclavie, trăind în acest fel viața cea nouă împreună cu Hristos. Trăirea cu Hristos schimbă inima omului, iar această schimbare îl face pe om să intre în taina jertfei și să o înțeleagă. Viața nouă nu înseamnă risipirea încercărilor și a ispitelor, ci ea este o stare de continuă jertfă, asemenea jertfei Domnului. *„Hristos S-a gândit să păstreze pe trup mărturia jertfei Sale și să poarte pe El pururea urmele rănilor Sale dobândite în clipa răstignirii, vrând să arate prin aceasta că și la venirea a doua oară în lumina orbitoare, va fi pentru robii Săi același răstignit și împuns, rănile acestea ținând loc de podoabe împărătești”,* ne învață Sfântul Nicolae Cabasila. (Viața în Hristos, trad. rom. de Teodor Bodogae, Sibiu, 1946, p. 138).

Primii creștini, dar și mulți dintre frații și surorile noastre din întreaga lume, chiar și în zilele noastre, au mărturisit și continuă să dea mărturie despre biruința credinței creștine și a iubirii lui Hristos, care duce până la martiriu, la jertfa supremă. De-a lungul veacurilor, Dumnezeu a dăruit ucenicilor Fiului Său puterea de a face semne și minuni în Numele Lui, pentru a mărturisi biruința Lui asupra răului care asupreste făptura umană, dar aceste semne sau minuni nu au transformat niciodată, în sine, lumea. Aceasta se transformă doar prin convertirea inimilor cu harul lui Hristos, o convertire care duce la un nou mod de a trăi, a cărui caracteristică principală este dragostea jertfelnică; o viață legată de Dumnezeu și de aproapele.

Dreptslăvitori creștini,

Și anul acesta, din păcate, pe lângă sunetul vesel al clopotelor, în lumea noastră se aude și zgomotul armelor; strigătul celor ce suferă se înalță până la cer. Praznicul Învierii Domnului nu pune capăt încercărilor, ci ne cheamă pe toți să ne reaprindem credința, nădejdea și dragostea. Doar prin convertirea inimii, prin ascultarea Cuvântului, prin rugăciune smerită și perseverentă, prin jertfă și prin angajamentul nostru personal, lumea va deveni mai bună. Hristos Cel înviat este printre noi. Depinde de fiecare dintre noi să știm cum să-L recunoaștem. El vine în întâmpinarea noastră, a celor otrăviți de veninul șarpelui celui viclean, și, deși suntem plini de îndoieli, dezamăgiri și temeri, cu sângele Său care izvorăște din coasta Sa, *„printr-o singură jertfă adusă, i-a adus la veșnica desăvârșire pe cei ce se sfințesc”* (Evrei 10, 14).

Să-I încredințăm Lui tot ce ne-ar putea întuneca viața; să ne încredințăm Lui pe noi înșine și întreaga lume, pentru ca El să-și manifeste în noi, și prin noi, biruința Sa.

Hristos a înviat!

Cu părintească dragoste întru Hristos Cel înviat din morți, și cu arhierească binecuvântare, al vostru, pentru tot binele rugător și de mântuire doritor,

† Timotei,
Episcopul Ortodox Român al Spaniei și Portugaliei

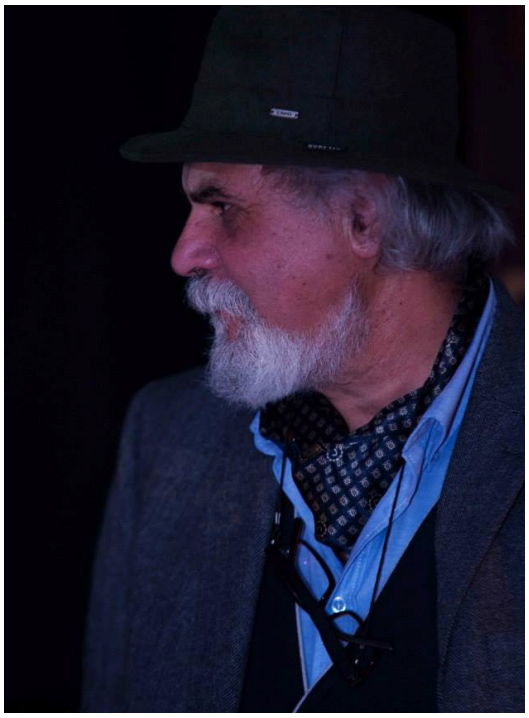
Dată la Reședința noastră de la Madrid, la Luminatul Praznic al Învierii Domnului, în Anul Mântuirii două mii douăzeci și cinci, luna aprilie, ziua a douăzecea

SINAIA

A. CALDERÓN de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

Mi paso por esta ciudad, aunque breve, despertó en mí, como a cualesquiera que tuviera la suerte de visitarla, la curiosidad, en ocasiones obligada e inconsciente, de ejercer esa atención voluntaria y profunda que el ser humano experimenta y ejerce cuando se le ofrece la posibilidad del encontronazo con lo bello e interesante que ofrece una ciudad como esta, en este sentido, esta ciudad es el paradigma hecho realidad de lo que pretendo decir, en clara referencia a este trozo geográfico enmarcado sutilmente en la historia de Rumanía.

Con la añadida y excelsa adjetivación de estar, antes la **Perla de los Cárpatos**, denominación adquirida por derecho propio, que le viene dada al encontrarse en la encrucijada de los propios montes que llevan este nombre.

Este privilegiado asentamiento fue el elegido por una congregación de monjas en el que crearon su primer núcleo de habitantes, implicando a tal fin a los mismísimos regidores del momento, en la construcción del monasterio que pretendían, realidad que llevó a cabo el propio Mihail Cantacucino, en 1695.

En un primer momento, esta aldea recibió el nombre de Izvorul, pero en 1874 cambia su nombre por el conocido actual de SINAIA, declarándose en 1880 como ciudad, al convertirse en una zona residencial para la familia real, siendo el propio Rey Carol I, el que le dio el impulso necesario con la creación del denominado Palacio del Verano llamado PELES, pero fue la Reina Maria de Rumania, conocida por la abuela de los Balcanes, la que proyecto sus reconocimiento a escala Mundial.

Interviniendo en su diseño arquitectos venidos de la propia Alemania, que le dieron un estilo propiamente alemán, origen del propio Monarca, siendo a partir de esta acción cuando la ciudad fue convirtiéndose en todo un exponente y bello atractivo para descanso de las gentes adineradas y aristocráticas, no solo procedentes de Rumania sino de todo el Estado Austro-Húngaro, que empezaron a la construcción de pequeñas mansiones y palacetes, como símbolo de la importancia de grandeza que tenía Rumanía en aquel entonces.

La ciudad en sí misma ha ido contribuyendo a ser lo que es y representa, un importante centro turístico, teniendo como emblema de reclamo su ya famoso Palacete PELES destacando sus casi 160 habitaciones y una torre de una altura de 66 m, con una decoración exterior sublime, con estatuas y balaustradas de mármol, con un marcado estilo del Renacimiento, elaborado por maestros venidos expresamente de Italia.

De sus interiores destacan las armoniosas molduras y tallas de madera con cuadros que hacen referencia a las escenas de la Ópera, de Wagner. En la actualidad, la utilidad está centrada en su funcionamiento como Museo donde se puede apreciar colecciones de Pinturas relacionadas con el Siglo XIX, así como esculturas, muebles, alfombras, tapices y armas, todas ellas correspondiente a varios siglos, lo expuesto es el complemento sustancioso de una cualitativa y bella añadidura que, cuando es visitada, obtiene siempre el mejor de los beneplácitos.

Es de obligado visitar su Monasterio y la gran Iglesia de la Santa Trinidad construida entre 1842 y 1846, por el arquitecto George Mandrana, que utilizo para ello varios estilos arquitectónicos. Entre los Iconos que se puede ver en su interior está el Prenaos, St. Seghie y Sf. Nicolae, que fueron un regalo de Zar Nicolae II al Monasterio, con el motivo del bautizo de Príncipe Nicolae, hijo de Fernando y María.

El hecho de que esta maravillosa ciudad esté situada entre dos cordilleras montañosa, tan importantes, obliga que nos pongamos a pensar sobre todo en el futuro del destino de su entorno, que para seguir contando con este privilegio, se tiene que hacer necesario que se le prioridad a la defensa del medio ambiente, con la sabia conclusión de que como el pulmón de esta nación que es, se la pueda seguir preservando como tal.

Digo todo esto porque Sinaia, por su cercanía a Bucarest, se ha convertido para muchos en la atracción turística que parece está de moda ahora mismo en Rumanía. Pues se potencian cada vez más los llamados deportes de invierno, ubicándose en las zonas próximas a esta ciudad varias estaciones de esquí que las hacen únicas, siendo muy importante la afluencia de rumanos y extranjeros durante los inviernos.

Razones de peso para insistir que la atención y cuidado del medio ambiente es condición indispensable de tenerlo presente en las mentes, doctas en la materia junto con la indispensable dedicación a su esmero y cuido, acompañado de las partidas presupuestarias para seguir manteniéndolo tal cual o incluso, por qué no, mejorarlo.

Por estos escenarios estuvieron presente, grandes personalidades de las Artes y de la Música, entre los que esta George Enescu, el más relevante compositor y músico rumano de todos los tiempos. Se cuenta que muchas de sus grandes obras fueron compuestas y tocadas aquí, invitado por la admiración que tenía la Reina Elisabeta de Rumania, durante algún tiempo este. Artista vivió en las mediciones de Sinaia con su esposa Maria Rosetti, conocida como la princesa Cantacucino.

NOTA DE PRENSA

El 10º Encuentro de Asociaciones de El Ejido muestra la gran labor que realizan las entidades con una veintena de actividades gratuitas lúdicas, culturales y deportivas

Impulsado por el Ayuntamiento, se celebra durante la jornada del sábado en el Parque Municipal, en horario de 11.00 horas a 20.00 horas, donde tienen lugar talleres, exhibiciones, actuaciones musicales, entrenamientos, exposiciones o degustaciones, entre otros

El alcalde, Francisco Góngora, ha visitado los stands junto al concejal de Participación Ciudadana, Javier Rodríguez y la edil de Discapacidad, María del Mar Martínez.

Góngora ha trasladado ***"mi felicitación y agradecimiento al movimiento asociativo por su enorme implicación en nuestra sociedad, su altruismo y su trabajo, que contribuye a hacer un El Ejido mejor"***

Participan 33 entidades y cuentan con stands informativos donde están mostrando sus programas e iniciativas presentes y futuras

El Ejido, 5 de abril de 2025. - El gran día del movimiento asociativo de El Ejido se está celebrando este sábado en el Parque Municipal, materializado en la gran convivencia que cada año supone el Encuentro Asociativo, impulsado desde la Unidad de Participación Ciudadana, Educación y Juventud del Ayuntamiento de El Ejido y que en este 2025 alcanza ya su décima edición, con la presencia de 33 entidades.

El alcalde, Francisco Góngora, junto al concejal de Participación Ciudadana, Javier Rodríguez, y la edil de Discapacidad, María del Mar Martínez, ha recorrido todos los stands instalados y ha saludado a los responsables y usuarios de las distintas asociaciones con presencia en esta jornada, en la que se muestra el potente músculo asociativo y participativo con el que cuenta El Ejido.

Góngora he expresado que ***"hoy es una jornada para expresar mi más sincera felicitación y agradecimiento a todas las asociaciones de nuestro municipio, por su enorme implicación en nuestra sociedad, su altruismo y su trabajo que consigue mejorar la vida de las personas".***

El regidor ha considerado que todos estos colectivos ***"hacen ciudad y hacen pueblo gracias a su implicación y al cariño con el que se vuelcan en cada una de las acciones que realizan, con su participación activa y su labor transformadora".***

Durante la jornada, que se desarrolla de forma ininterrumpida entre las 11:00 y las 20:00 horas, las asociaciones cuentan con stands informativos individuales, en los que muestran sus materiales, programas e iniciativas e informan sobre sus actividades presentes y futuras, que se complementan con más de una veintena de acciones que incluyen actuaciones musicales, actuaciones de folclore popular, rastrillos solidarios y de artesanía, degustaciones, exhibiciones de baile, talleres de ocio, manualidades, taller de baloncesto inclusivo en silla de ruedas, exhibición de triatlón, entrenamiento de duatlón, taller y exhibición de Skate, juegos variados destinados a los más pequeños, exposiciones o campañas de sensibilización y salud, entre otros.

Para su desarrollo además de contar con un espacio principal, el Parque Municipal, en el que se ubican los stands de las asociaciones, talleres organizados por las entidades, zona deportiva y escenario para actividades musicales y culturales; se suma la zona de Skatepark con taller y exhibición de Skate a cargo de Almería Skate School.

Javier Rodríguez ha animado a participar en este gran evento comunitario ya que se trata de ***"una de las actividades más importantes que organizamos cada año desde Participación Ciudadana del Ayuntamiento de El Ejido, por su componente social, integrador, participativo, reflexivo y de creación y que sirve para potenciar el trabajo de las entidades asociativas, dándolo a conocer a la ciudadanía"***

Participación Ciudadana, Educación y Juventud del Ayuntamiento de El Ejido

JURNAL de CĂLĂTORIE

Sub cerul Barcelonei, am învățat să visez

Trandafir SÎMPETRU

Barcelona este orașul ca un vis cald între cer și mare. Este orașul care îți vorbește în șoapte, care îți atinge sufletul cu lumina blândă a dimineților și cu parfumul serilor adânci. Aici, timpul curge altfel – mai încet, mai dulce, ca o promisiune nerostită. Aerul e plin de emoție, iar frumusețea te învăluie fără grabă, ca o îmbrățișare tăcută. În Barcelona, dragostea prinde contur, zâmbetele se aprind din nimic, iar inima tresaltă fără motiv. E locul unde te regăsești și te îndrăgostești, chiar și de tine însuți.

Sagrada Familia nu este doar o catedrală, ci o simfonie în piatră, o rugăciune transformată în arhitectură, un vis ce urcă spre cer, neterminat dar etern.

Considerată una dintre cele mai impresionante capodopere arhitecturale ale lumii, această bijuterie gotică și modernistă este simbolul neîndoielnic al Barcelonei și una dintre cele mai vizitate atracții turistice de pe mapamond.

Cunoscută în mod oficial sub numele de Templo Expiatorio de la Sagrada Familia, catedrala este rodul unei viziuni divine, transpusă în piatră de geniul arhitectului catalan Antoni Gaudí. Lucrările la acest edificiu monumental au început în anul 1882, dar adevărata metamorfoză a lăcașului sfânt a luat avânt abia după ce Gaudí a preluat conducerea proiectului, transformând planurile convenționale într-o operă ce pare să fi fost modelată de mâini cerești.

Fațadele sale narative, precum cea a Nașterii sau a Pătimirii, sunt sculptate cu migală și simbolism, fiecare colț ascunzând povești biblice, dar și freamătul naturii, pe care Gaudí o considera a fi cel mai bun arhitect. Turnurile sale în spirală se ridică spre cer ca niște rugăciuni de piatră, vibrând între credință și visare, între pământ și divinitate.

Interiorul, o pădure de coloane ce se ramifică asemenea copacilor, inundat de lumina filtrată prin vitralii multicolore, creează o atmosferă mistică, aproape ireală. Nu te simți într-un lăcaș de cult, ci într-un vis viu, unde timpul se dilată și sufletul se liniștește.

Sagrada Familia nu este doar o construcție – este un organism viu, aflat într-o continuă creștere, un testament al credinței, al răbdării și al frumuseții ce se lasă descoperită pas cu pas. Când păşeşti în faţa ei, simţi că intri într-o poveste sacră, scrisă nu doar pentru credincioşi, ci pentru întreaga umanitate.

În inima vibrantă a Barcelonei, ca o arteră care pulsează neîncetat cu viață, culoare și emoție, se întinde **La Rambla** — cel mai faimos și iubit bulevard al orașului catalan. Ca un râu viu de pași, de glasuri și de parfumuri mediteraneene, acest drum legendar leagă tumultul Pieței Catalunya, epicentrul metropolei moderne, de farmecul marin al portului Port Vell, acolo unde marea îmbrățișează orașul.

La Rambla nu este doar o simplă stradă — este un spectacol neîntrerupt al umanității, un teatru în aer liber unde fiecare trecător devine, pentru o clipă, actor. Străjuită de copaci bătrâni și umbriți, ale căror ramuri dansează în briza blândă a Mediteranei, Rambla se desfășoară cu eleganța unui vis baroc, împărțind orașul vechi în două lumi pline de farmec — de o parte, cartierul gotic, cu ziduri șoptind legende, iar de cealaltă parte, El Raval, cartierul boem și multicultural.

La mijloc, aleea pietonală e un univers în sine: jongleri, pictori, muzicieni ambulanți și statui vii creează o simfonie vizuală și sonoră ce îmbată simțurile. Cafenelele răsfirate, florăriile parfumate și tarabele cu suveniruri se înșiră ca niște bijuterii artizanale pe marginea acestei inimi deschise a orașului.

La Rambla nu doarme niciodată. Este mereu agitată, mereu plină, mereu vie — cea mai aglomerată stradă pietonală din întreaga Spanie, și nu întâmplător. Aici, turiști din toate colțurile lumii își dau întâlnire cu istoria, arta și energia barceloneză autentică, transformând acest loc într-o punte între lumi și epoci.

Este imposibil să păşeşti pe La Rambla și să nu fii cucerit de vraja ei — un loc unde orașul își dezvăluie sufletul, în culori vibrante, în miros de fructe exotice de la Mercat de la Boqueria, în zâmbetul unui copil care se miră la o statuie vie, în ochii unei bătrâne care vinde trandafiri roșii. La Rambla este Barcelona însăși: neînfricată, pasională, liberă.

Ca o fereastră deschisă către trecutul etern al orașului, Barri Gòtic, inima istorică a Barcelonei, respiră aerul unei civilizații vechi de peste două milenii. Aici, timpul pare că și-a încetinit bătăile,

lăsând loc istoriei să-şi spună povestea în şoapte de piatră, printre arcadele întunecate şi zidurile înnegrite de vântul secolelor.

Fiecare colţ din acest cartier este o filă dintr-un manuscris gotic uitat. Străduţele înguste, întortocheate ca nişte labirinturi de vis, sunt flancate de clădiri vechi, cu faţade decorate în piatră, balcoane din fier forjat şi ferestre mici, ca nişte ochi care privesc veacurile trecând. Trecând prin aceste pasaje pietruite, te simţi asemenea unui călător medieval rătăcind printre zidurile unei cetăţi fermecate.

Aici, la fiecare pas, istoria te surprinde. Poţi descoperi fragmente de ziduri romane, columne antice ascunse în clădiri moderne, tăcute şi demne relicve ale unei epoci imperiale care şi-a lăsat amprenta adânc în rădăcina Barcelonei. Dar poate cele mai copleşitoare sunt monumentele gotice ce se ridică semeţ, ca nişte sanctuare ale memoriei colective: biserici cu vitralii colorate ce filtrează lumina divină, pieţe ascunse ce par desprinse dintr-o pictură renascentistă, şi catedrala grandioasă ce domină peisajul ca o regină melancolică a Evului Mediu.

Barri Gòtic *nu este doar un cartier, ci o stare de spirit, un vis pietrificat. Aici, ecoul paşilor tăi se pierde în liniştea solemnă a istoriei, iar fiecare colţ ascuns pare să îţi şoptească un secret uitat. Cafenelele mici şi cochete, galeriile de artă, micile prăvălii cu obiecte de epocă sau cărţi vechi, toate contribuie la farmecul atemporal al acestui loc unic.*

Nu este de mirare că Barri Gòtic este considerat unul dintre cele mai pitoreşti şi fermecătoare colţuri ale Barcelonei. Este un spaţiu sacru al memoriei urbane, un muzeu în aer liber în care fiecare piatră are o poveste, fiecare arcadă – o legendă, iar fiecare piaţă – o amintire a ceea ce a fost odată un centru spiritual şi secular de neclintit.

Vizitarea acestui cartier nu este doar o călătorie în spaţiu, ci şi una profundă în timp. Iar dacă asculţi cu atenţie, ai putea auzi în liniştea zidurilor vechi bătaia inimii Barcelonei, aşa cum a fost ea odinioară.

În inima vibrantă a Barcelonei, acolo unde paşii miilor de turişti se amestecă cu liniştea evocatoare a pietrelor vechi, se înalţă, cu o măreţie ce pare desprinsă din altă lume, Catedrala Sfintei Cruci şi a Sfintei Eulalia. Nu este doar un lăcaş de cult, ci o simfonie a pietrei şi luminii, o mărturie a trecerii vremurilor şi a credinţei neclintite a unui popor. Impresionantă prin rafinamentul detaliilor gotice, prin turnurile ce sfidează cerul şi prin aerul solemn care pare să o învăluie în fiecare clipă, catedrala domină oraşul vechi, cu o prezenţă care îmbină grandoarea sacrului cu noblețea artei arhitecturale.

Consacrată în întregime în anul 1339, dar construită în etape care s-au întins pe parcursul a mai bine de două secole, catedrala a fost inclusă în 1929 pe lista monumentelor istorice naţionale, fiind astăzi nu doar un punct de reper religios, ci şi o nestemată a patrimoniului cultural spaniol. Fiecare arc, fiecare vitraliu, fiecare coloană pare să povestească despre o epocă a reverenţei, despre o vreme când construcţia unei biserici era un act de credinţă, dar şi o ofrandă adusă artei şi frumosului.

În centrul acestei splendori gotice se află o poveste cutremurătoare şi tulburător de frumoasă: legenda Sfintei Eulalia. A fost o copilă — doar treisprezece ani avea — crescută în duhul blând al creştinismului, într-o perioadă când religia sa era încă prigonită. Se spune că trăia în cartierul Sarrià, la sfârşitul secolului al II-lea, într-o epocă în care Roma încă îşi impunea puterea cu sabie şi foc. Curajul ei a fost aproape inimaginabil: s-a înfăţişat în faţa judecătorilor romani pentru a-şi mărturisi credinţa, refuzând să renunţe la Hristos. Drept pedeapsă, a fost supusă unui martiriu cumplit, dar memoria ei a rămas veşnică. Eulalia a fost considerată patroana spirituală a Barcelonei până în secolul al XVII-lea, iar cripta catedralei îi adăposteşte cu evlavie moaştele, într-un altar împodobit cu flori, candele şi rugăciuni.

Astăzi, cei care păşesc în această catedrală nu simt doar răceala pietrei sau umbra vremurilor, ci parcă ating, prin fiorul tăcut al spiritualităţii, o legătură profundă cu eternitatea. Catedrala din Barcelona nu este doar un edificiu — este o inimă vie a oraşului, o chemare spre contemplaţie şi o promisiune că frumuseţea, credinţa şi curajul pot dăinui dincolo de secole.

Parcul Güell nu este doar un simplu parc urban, ci o adevărată simfonie de piatră, culoare şi fantezie arhitecturală, o poezie în mozaic născută din mintea genială a lui Antoni Gaudí. Aflat pe colinele blânde ale cartierului Gràcia, acest loc pare desprins dintr-un vis suprarealist, unde natura se împleteşte cu arta într-un dans etern al imaginaţiei. Se întinde pe o suprafaţă de aproape 19 hectare şi domină orizontul Barcelonei asemenea unui sanctuar al frumuseţii organice şi al spiritualităţii catalane.

Construit între anii 1900 şi 1914, Parcul Güell a fost gândit iniţial ca o grădină urbană pentru aristocraţia barceloneză, însă destinul i-a rezervat un drum mai înalt – acela de a deveni unul dintre cele mai emblematice spaţii culturale şi turistice ale oraşului. Totul aici poartă amprenta inconfundabilă a maestrului Gaudí: linii curbe care se topesc în peisajul colinar, arcade care par să fi crescut din pământ ca nişte rădăcini de piatră, scări care se ondulează precum valurile mării mediteraneene şi o abundenţă de mozaicuri colorate, realizate prin tehnica „trencadís” – o metodă unică ce transformă cioburile de ceramică în veritabile picturi murale.

Plimbându-te printre grote umbroase, fântâni răcoritoare şi bănci cu forme fantastice ce urmează anatomia corpului uman, ai impresia că te afli într-un tărâm fermecat, unde fiecare colţişor ascunde o poveste. Poate cea mai celebră dintre ele este terasa monumentală, în formă de şarpe ondulat, de unde poţi admira o panoramă de vis asupra Barcelonei, cu marea strălucind în depărtare, ca o panglică de lumină.

În inima parcului se află Casa-Muzeu Gaudí, fostă reşedinţă a arhitectului, unde acesta a locuit timp de aproape două decenii, începând din anul 1906. În această casă de o simplitate emoţionantă, Gaudí a trăit alături de tatăl său şi nepoata sa, în tihnă, înconjurat de lucrările sale, într-o perioadă în care creaţia sa artistică ajungea la maturitate deplină. Este şi perioada în care geniul său se canalizează definitiv spre capodopera vieţii sale: Sagrada Familia, marea catedrală neterminată a visului divin.

Muzeul adăposteşte o colecţie de piese de mobilier, obiecte personale şi desene ce poartă pecetea inovaţiei sale. Fiecare obiect este o relicvă a spiritului creativ care a îndrăznit să rescrie regulile arhitecturii cu sufletul şi cu materia visului.

Parcul Güell nu este doar un parc, ci o chemare spre frumos, un spaţiu în care sufletul se poate odihni printre simboluri şi culori, în tăcerea unui vis pe care Gaudí l-a avut şi l-a lăsat viu pentru noi toţi.

Fiecare pas pe care l-am lăsat în spatele meu pe drumurile Barcelonei a fost o şoaptă a sufletului către eternitate. Nu am fost doar un trecător printre clădiri, ci un visător în dialog cu piatra, culoarea, marea şi timpul. Am privit oraşul cu ochii inimii şi l-am lăsat să-mi spună povestea lui – o poveste de artă, de visuri, de geniu şi de iubire.

Acum, la finalul acestei călătorii, nu mă întorc cu mâinile goale. Port în mine cântecul străzilor, freamătul istoriei şi tăcerea adâncă a clipelor în care am înţeles că frumuseţea nu e doar ceea ce vezi, ci şi ceea ce simţi. Barcelona nu a fost doar un loc. A fost o stare. O poezie vie.

Şi poate că toate călătoriile se sfârşesc, dar cele adevărate rămân scrise în suflet pentru totdeauna.

Despre glume, farse la banchetele „Junimii"

Dan Toma Dulciu, *Viena*

Casa Pogor-Iaşi, Salonul „ Junimea"

Citind savuroasele evocări ale unora dinte corifeii ***„Junimii"***, pline de întâmplări anecdotice, de farse şi păcăleli, începi să te întrebi: oare ce fel de oameni erau aceşti intelectuali rasaţi, dispuşi să accepte glume, povestiri cu sau fără perdea, spuse cu infinit talent de un hâtru povestitor humuleştean sau, mai bine zis, ce fel de societate era aceea guvernată de spirit ludic, dar cu actori de prim rang, trăind în medii academice sau universitare?

Fără a fi nici pe departe o lume superficială, ahtiată după petreceri, veselă nevoie mare, ascultând snoave deocheate şi participând la tot felul de pozne şi farse puerile, pusă doar pe şotii, şi distracţii, totuşi lumea Iaşului de altădată avea un farmec aparte, plin de jovialitate şi de pitoresc.

Oricât ar părea de stranie şi ireală această lume, astăzi dispărută, trebuie să recunoaştem că membrii ***„Junimii"*** au fost intelectuali sadea, cu personalitate profesională bine definită (juriști, medici, profesori, artişti, muzicieni), toţi însă având talent şi inspiraţie, lăsând posterităţii opere de valoare.

Faimoasele ***„banchete"*** ale ***„Junimii"***, savant denumite ***„ospăţuri aniversare"***, descrise deja în amintirile lui Panu sau articolele din **„Convorbiri Literare"**, semnate de Iacob Negruzzi, au avut parte de un fabulos jurnal de procese verbale, din păcate pierdut sau rătăcit în zilele noastre, numit **„Dosarul aniversărilor"**. Acesta conţinea toate scrierile umoristice prezentate de participanţii la aceste petreceri anuale.

Să vedem în ce consta savoarea banchetelor ***„Junimii"*** ieşene: evenimente mult aşteptate, în fiecare an, aceste *„agape"* se desfăşurau după un anumit ritual, pe care îl relatează în Amintirile sale Iacob Negruzzi, desemnat secretar perpetuu al ***„Junimii"***. Pe vremea când ele aveau loc la Iaşi, dar şi mai târziu, orice întâlnire era prefaţată de secretarul perpetuu printr-un discurs glumeţ, care începea întotdeauna cu fraza criptică ***„Originea Junimii se pierde în noaptea timpurilor..."***

Imitând serbările bahice ale Antichităţii, primul banchet a avut loc în 1868, când *„s-a băut zdravăn"*, dar oare când nu s-a băut?, cei mai harnici dovedindu-se: Vasile Alecsandri, P.P. Carp, Leon Negruzzi, N. Burghele, Bernhard, Al. Ghica şi Maiorescu.

Acest septemvirat a rezistat eroic, până în zori. Paradoxul este că, în timpul anului, Maiorescu şi Pogor nu beau de loc *„totuşi petreceau minunat în mijlocul amatorilor de vin".* Apoi, Al. Ghica făcea caricaturile conmesenilor, dar adormi şi fu transportat pe braţe până la o trăsură.

Doar pe Carp, vinul tare bun (şi tare şi bun) îl doborâse, încât se culcă, vreme de un ceas, dar deşteptându-se redobândi plăcerea de a bea, devenind sentimental şi pus să ***„îmbrăţoşeze"*** pe oricine întâlnea în cale.

Posac, taciturn fără motiv, Leon Negruzzi devenise supărăcios şi pus pe ceartă, învinovăţindu-şi colegii că i-au şterpelit pălăria, articol vestimentar de negăsit. El se credea într-un restaurant şi adresându-se servitorilor le cerea întruna: vreau ***„socoteala şi un cognac".***

„Burghele şi Bernhard turnau pe gât pahar peste pahar în linişte, bucurându-se de veselia celorlalţi, iar Alecsandri, retrăgându-se între orele cinci şi şase din ziuă şi văzând cercul aşa de redus, îşi exprimă mirarea cum de tinerii din ziua de azi se culcă aşa de devreme şi gustă aşa de puţină băutură". (cf. Iacob Negruzzi, **„Amintiri de la Junimea"**)

Mărindu-se numărul membrilor ***„Junimii",*** începând cu anul 1869, *„bancheturile"* urmau în a se desfăşura pe la restaurantele mari ale Iaşului.

De pomină erau şi invitaţiile trimise, luând forme neaşteptate, fie de citaţii ca la tribunal, când de afiş teatral, fie sub forma unui anunţ de jurnal etc.

De preferinţă, textul era scris în versuri, cu aluzii la evenimente ştiute doar de cercul intim al ***„Junimii".***

Exemplificăm o astfel de invitaţie, ornată cu

un text elocvent, biciuind greşelile de exprimare, vituperate în dezbaterile academice de la ***„Junimea"*** , unde tema se referea la onomatopee, eufonii şi cacofonii:

Ca calul care fuge după o lungă muncă
Prin luncă, văi şi câmpuri, prin câmpuri, văi şi luncă
La grajdul odihnirii, sau ca catârul care
Aşteaptă oara dulce când sacul din spinare
O să i-l scoată-n fine: ca cârdul de cocoare
Ce-alergă'n ţări mai calde în grabnică zburare,
Ca cataractul aprig ce-n vale se aruncă,
Ca călătorul grijnic c-acasă să ajungă
Amarnic se grăbeşte, că câte sunt în lume
Compărăciuni de-acestea (că câte sunt anume
Afla eu nu putea-voi) aşa să te grăbeşti
La douăzeci octomvre în Iaşi să te găseşti etc.

Aşadar, invitaţiile şugubeţe consonau în fiecare an cu teme la ordinea zilei.

Însă glumele rafinate, expuse cu talent şi umor, erau mereu bine primite la întâlnirile ***„Junimii"***, una dintre ele poartă amprenta genialului Ion Creangă, fiind cunoscută sub numele **„Taxa burlăcăritului".**

După cum se ştie, pe la 1867, imediat după promulgarea Constituţiei, devenise o modă în lumea Iaşului ca, la întrunirile cu public, diverşii oratori să lanseze tot felul de năstruşnice propuneri legislative, proiecte de acte normative, sau alte asemenea bazaconii, specifice celor ce doresc să se afle musai şi ei în treabă!

Un astfel de vorbitor era D. Asachi, care veni cu propunerea instituirii taxei de celibat, adică o lege care să taxeze pe toţi aceia cari nu se însoară, adică impozitul burlăcăritului.

Evident, o asemenea taxă a suscitat nemulţumiri, cărora obişnuia să le dea glas profesorul Suciu. Acesta, ardelean de origine, cu vorbă aşezată, dar plină de pedanterii lingvistice, obişnuia ca fiecare frază să aibă negreşit cuvintele: *„bună-oară, fireşte, mai la vale, de pildă, după aceea, de exemplu, în cazul acesta, etc.".*

Combătând propunerea lui Dim. Asachi, profesorul Suciu rosti un discurs antologic, redat spumos cu talentul inegalabil al lui Ion Creangă: „Onorabilul cetăţean cere bunăoară ca noi, burlacii, să plătim de pildă sus de exemplu, fireşte o dare specială. Nu mă opun se înţelege la aceasta,

Tablou cu membrii „Junimii"

dar dacă într-o noapte onorabilul cetățean sau va găsi de pildă în vizită după aceea în casa sa, bunăoară, pe lângă onorabila sa consoartă, firește,—şi va voi să sară la complice mai la vale, în cazul acesta am să-l opresc, zicându-i bunăoară : ***„Nu ești în drept să te superi, onorabile cetățene bunăoară, căci iată chitanța care dovedește că eu plătesc taxa pe burlăcărit, firește".***

Această tiradă fulminantă, perorată cu aplomb de stimabilul orator Suciu, avu asupra auditoriului nu doar un garantat efect ilariant dar a fost urmată şi de un convingător veto, fiindcă taxa pe celibat, propusă de Dim. Asachi a ieşit de pe agenda comunităţii locale ieşene.

Modul în care relata Ion Creangă discursul de mai sus stârnea desigur hohote de râs în rândul junimiştilor.

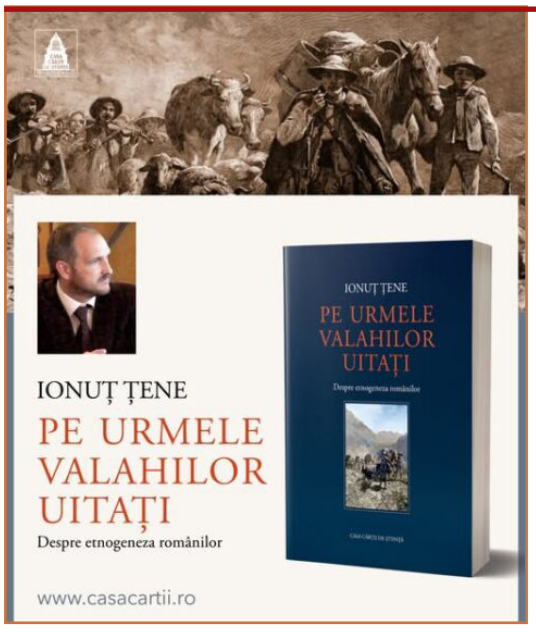
Atmosfera plină de năzbâtii era vizibilă şi în viaţa de zi cu zi a intelectualilor ieşeni. Iată un alt exemplu: se ştie că în faimoasa bojdeucă a lui Creangă, aflată pe strada ce odinioară se numea Scăricica, se adunau nu doar prietenii povestitorului, printre ei şi Mihai Eminescu, dar mai ales o droaie de pisici şi motani, fiinţe necuvântătoare adorate de Creangă, botezate duios cu nume care de care mai hazlii. Era un adevărat spectacol auzindu-l pe stăpânul casei strigându-le pe nume: *„Frosino, Morane, Vulpoi".* Şi, ca la un semn magic, făcut de un vrăjitor, apăreau de subt pat, de subt masă ori de subt scaune, de după sobă, pisoii şi pisicile favorite. Apoi, stăpânul casei prezenta pe fiecare mârtan noilor săi vizitatori, aflaţi în curtea sau interiorul bojdeucii.

Ştiind această slăbiciune a lui Ion Creangă pentru neamul pisicesc, unul dintre prietenii săi, dr. M, ori de câte ori cobora pe Scăricica, venind de la casa lui Ion Nădejde, sau de la V. Morţun, din Sărărie, fiind însoţit de Eduard Gruber, se oprea la gardul bojdeucii şi, imitând un veridic lătrat de Grivei, aidoma unui câine adevărat, stârnea tot neamul pisicesc al povestitorului.

Aşa afla Creangă că prietenii săi sunt în faţa porţii. Imediat ieşea şi atotputernicul neamului motănesc, făcând mare haz de năzbâtiile prietenului său, doctorul M.

Oare din acest imperiu al mâţelor s-a inspirat poetul Mihai Eminescu, scriind **„Cugetările sărmanului Dionis"** ?

„Şi motanul toarce-n sobă de blazat ce-i.
— Măi motane,
Vino-ncoa să stăm de vorbă, unice amic şi ornic.
De-ar fi-n lume-un sat de mâţe, zău! că-n el te-aş pune vornic,
Ca să ştii şi tu odată, boieria ce-i, sărmane!"

Apariție editorială

"Pe urmele valahilor uitați. Despre etnogeneza românilor" de Ionuț Țene.

Prefață medievistul dr. Ioan Drăgan

De curând din librării puteți procura cartea **"Pe urmele valahilor uitați. Despre etnogeneza românilor"** de Ionuț Țene, carte ce a văzut lumina tiparului la prestigioasa editură clujeană ***Casa Cărții de Știință*** (https://casacartii.ro/.../pe-urmele-valahilor-uitati.../). Cartea se bucură de o prefață scrisă de medievistul Prof. Dr. Ioan Drăgan și o postfață de Conf. univ. dr. Avram Fițiu. Este o viziune nouă asupra paradigmei etnogenezei poporului român.

„Autorul face distincția dintre spațiul etnogenetic balcanic, nord-dunărean și panonic, locuit de popoarele traco-geto-dacice romanizate și expansiunea românească dincolo de această matrice, prin păstorit și colonizare, din Evul Mediu timpuriu. Deși apreciază corect faptul că spațiul carpato-danubian-pontic a fost epicentrul etnogenezei, generator al României actuale, autorul acordă deliberat mai multă atenție teritoriilor populate de români exterioare acestuia și care astăzi sunt în afara statului național. Cartea este scrisă asumat într-un stil jurnalistic și eseistic, atrăgător, în episoade sintetice, și se bazează pe o documentare bogată, de la lucrări științifice și izvoare istorice, la cronici și jurnale de călătorie, articole de presă, până la constatări directe, cu ocazia unor călătorii personale în zonele unor supraviețuiri românești. Autorul emite opinii personale pertinente, în spirit științific, în cele mai multe aspecte disputate ale vastei problematici a etnogenezei românești și a „românilor uitați" dimprejurul nostru, fără a ocoli și prezentarea unor puncte de vedere discutabile. Întreaga lucrare este marcată de o nedisimulată iubire de neam, reieșind din toate paginile acestei fascinante călătorii în vastul spațiu al creației istorice românești în timp de peste un mileniu." **(Prof. univ. dr. Ioan Drăgan).**

"Ionuț Țene abordează procesul etnogenezei românești dintr-o perspectivă care depășește limitele tradiționale ale spațiului carpato-danubiano-pontic, explorând un cadru geografic extins ce cuprinde centrul Greciei, Munții Carpați și Alpii dinarici. Această abordare largă subliniază caracterul mobil al populației valahilor, a căror economie pastorală i-a plasat în contact direct cu diverse popoare migratoare, precum slavii, avarii și maghiarii. Mobilitatea lor nu doar că a contribuit la supraviețuirea identității culturale, dar a și facilitat o continuitate lingvistică și etnică esențială în contextul presiunilor istorice și migrațiilor succesive." **(Conf. dr. Avram Fițiu).**

*"Poporul român s-a format pe un areal larg, mult mai larg decât cel carpato-danubiano-pontic, pornind din centrul Greciei continentale până în nord în Carpații Păduroși și, la est, de la Bug până la vest înspre Tisa, lacul Balaton și Alpii Dinarici, lucru consemnat de cronicile și mărturiile medievale. Documentele bizantine, germane, slave, maghiare numesc această populație traco-iliro-geto-dacă romanizată: valahi, vlahi, blachi, olahi, dar ei înșiși și-au spus mereu români, rumâni sau **„rămâni"**. Valahii fiind un popor preponderent pastoral și în plină mișcare, etnogeneza s-a întins fluctuant pe un areal geografic întins. Spațiul carpato-danubiano-pontic a fost însă epicentrul etnogenezei, care a devenit arhetipul românismului ce a dus la formarea, în epoca modernă, a statului – România".* **(Ionuț Țene – Argument)**.

*"Istoria etnogenezei românești ține de durata lungă a istorie, cum ar spune istoricul francez Fernand Braudel, de un autentic **„imobilism istoric",** de fapt de o **„fermentație"** etno- culturală ce a durat secole, din veacul IV până în veacul XII/XIII, când românii deja erau constituiți ca și popor cu limbă și valori religioase distincte față de migratori sau populațiile înconjurătoare. Despre această etiologie complicată s-au scris cărți numeroase și s-au emis teorii. Cei drept proto-românii sau stră-românii au navigat într-o durată istorică aproape imobilă, ca o pânză freatică specifică, **"subterană"** care a ignorat secole istoria mobilă și dinamică a popoarelor migratoare sau a primelor state medievale. Acest anistoric sau imobilism istoric **"enigmatic"** (apud Gh. Brătianu) i-a salvat pe strămoșii noștri de la dispariție în vâltoarea migrației și a războaielor de cucerire ale statelor medievale în ascensiune. Românii și-au spus de când au conștientizat că sunt un popor distinct, întotdeauna auto numindu-se **"români"** sau **"rumâni".** La începutul evului mediu, bizantinii sau slavo-germanii le spuneau autohtonilor latinofoni **"valahi"**, cu derivatele arhicunoscute din cronicile timpului – **"vlah"**, **"voloh"**, **"olah",** **"blachi"** etc."* (Extras din carte).

Mircea G. Florescu

IMPORTANȚA JURNALISMULUI ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Jurnalismul, mai important ca niciodată:

De ce trebuie să-l susținem în era digitală

Într-o lume în care știrile circulă cu viteza luminii și informația este la doar un click distanță, e greu să nu te întrebi: ***„De ce mai avem nevoie de jurnalismul tradițional?”*** Ei bine, răspunsul este simplu și, totodată, extrem de important: pentru că jurnalismul, așa cum îl știm, este mai relevant ca niciodată. Chiar și în era digitală, în care totul pare să se schimbe dintr-o clipă în alta, rolul presei rămâne esențial pentru buna funcționare a societății.

Jurnalismul ca scut împotriva manipulării

Într-o lume inundată de știri, unde fiecare poate deveni ***„jurnalist”*** cu un telefon în mână, adevărul este adesea pierdut printre titluri bombastice și postări pe rețelele sociale. Este clar că în acest haos informațional, jurnalismul de calitate devine mai valoros ca niciodată. Jurnaliștii profesioniști sunt cei care, cu minuțiozitate și responsabilitate, filtrează și analizează informațiile, punându-le într-un context corect. Ei sunt cei care se asigură că adevărul ajunge la public, chiar și atunci când acest adevăr nu este tocmai ***„comod”***.

În fața fake news-ului și a teoriilor conspirației care fac ravagii pe internet, rolul jurnalismului este acela de a ***„despacheta”*** miturile și a aduce informațiile corecte. Este un fel de far călăuzitor în oceanul de dezinformare, iar, fără el, am ajunge să navigăm într-o mare de incertitudine.

Jurnalismul educă și inspiră

Un alt aspect esențial al jurnalismului este că nu doar informează, dar și educă. Prin articole de calitate, reportaje aprofundate și analize pe teme complexe, jurnaliștii ne ajută să înțelegem ce se întâmplă în lume, nu doar să aflăm ce s-a întâmplat. Cu fiecare subiect acoperit, jurnalismul contribuie la formarea unei opinii publice mai educate și mai bine informate. De la politica internațională la problemele de mediu, jurnalismul ajută oamenii să înțeleagă lumea din jurul lor și să ia decizii mai bune pentru viitorul lor.

Așadar, jurnalismul devine mai mult decât un simplu vehicul al știrilor. Este un instrument de învățare, un motor al dezvoltării personale și un liant între diversele segmente ale societății. Și, da, jurnalismul de calitate poate chiar să inspire, să provoace schimbarea în bine.

Provocările momentului: Presiunea pe viteza de publicare

Știm cu toții că trăim într-o eră a instantaneității. Totul se întâmplă rapid: un click și ai știrea în fața ochilor. Deși aceasta este o oportunitate imensă pentru distribuirea informațiilor, vine și cu provocări serioase. Presiunea pe care o resimt jurnaliștii de a publica rapid poate duce uneori la sacrificarea calității pentru viteză. În acest context, este esențial ca jurnaliștii să își păstreze profesionalismul, să verifice sursele și să ofere un conținut bine documentat.

În plus, există pericolul ca știrile senzaționale sau cele care ***„atrag atenția”*** să câștige teren în fața celor cu adevărat relevante. În fața acestui curent al senzaționalismului, este important să susținem jurnalismul de calitate, care pune în valoare subiectele importante, chiar dacă acestea nu sunt întotdeauna cele mai populare.

Jurnalismul în era digitală: O schimbare de paradigmă

Tehnologia schimbă rapid regulile jocului în industria mass-media. Dacă în trecut aveam doar câteva surse de informare (televiziune, ziare, radio), astăzi, oricine poate deveni reporter pe rețelele sociale. Aceasta este o oportunitate uriașă, dar și o capcană: pe de o parte, jurnaliștii pot ajunge mai ușor la public, dar, pe de altă parte, riscurile de a răspândi informații eronate sau incomplete sunt mult mai mari.

Jurnalismul nu va dispărea, dar se va transforma. Jurnaliștii vor trebui să se adapteze noilor tehnologii, să folosească inteligența artificială, să învețe să producă știri interactive și să îmbrățișeze formele de jurnalism multimedia, totul pentru a răspunde noilor cerințe ale publicului. Dar esența va rămâne aceeași: adevărul, documentarea riguroasă și responsabilitatea.

Concluzie: Jurnalismul e mai viu ca niciodată!

Deși trăim într-o eră a digitalizării, cu provocările și schimbările sale rapide, jurnalismul rămâne un pilon fundamental al societății noastre. Este în continuare o sursă esențială de informații, un instrument de educație și, nu în ultimul rând, un gardian al democrației. În fața unor vremuri în care totul se schimbă într-un ritm alert, este mai important ca niciodată să sprijinim și să apreciem jurnalismul de calitate.

Așadar, dacă îți dorești să fii un cetățean responsabil, informează-te din surse sigure, susține presa liberă și încurajează jurnalismul care respectă adevărul și integritatea. Doar astfel, putem construi o societate informată și puternică.

Jurnalismul nu este doar un job – este o misiune.

JUSTINA RADU

TOVARĂȘUL MUNTEANU. DOMNU' MUNTEANU

ilele astea am lucrat alături de un brașovean. Profesionist în ceea ce face, educat cu colegii, curat la haine și la vorbă, omul mi-a plăcut prin însăși prezența sa. Din una-n alta am povestit despre industria comunistă pe care au demolat-o neo-comuniștii, despre Steagul Roșu și Tractorul Brașov, despre școală și protestul muncitorilor de acolo din protestul din 1987...

– Tata a fost în prima linie acolo. Din secția lui, unde lucra la Steagu Roșu, a început revolta și a avut ceva de suferit. Sau, mai degrabă, ar fi avut și mai mult. Atunci, la două zile după eveniment, au fost chemați toți la poliție, la securitate, stătea cu nopțile în interogatorii iar noi acasă, îngrijorați. Mama plângea toată ziua iar noi cu nasurile lipite pe geam îl așteptam cu înfrigurare.

Eu eram mai mic dar știu că la fabrică se făcuse un birou unde polițiștii și securiști vedeau și revedeau filmele cu cei care ieșiseră la protest. Și, cum recunoșteau pe unul, cum îl luau și nu se mai știa de el.

Apoi, într-o zi, la noi la ușă a bătut vecinul de la trei: tovarășul Munteanu. Om liniștit, educat, mereu cu zâmbetul pe buze, mereu să ajute pe cei care aveau nevoie, un om căruia-i spuneau toți ce aveau pe inimă. Intrase la fel ca mereu și-i făcuse semn lui tata să intre să vorbească în bucătărie amândoi. Și-au intrat iar noi stăteam cu urechile lipite de ușă și respirația oprită. Nici inimile nu ne mai băteau. Simțeam că de data asta vecinul venise cu o veste neplăcută. Ceva grav plutea în aer.

– Te-am văzut în filme, în prima linie, vecine. Dar nu te-am *„recunoscut”*. Colegii s-au uitat urât la mine crezând că mint pentru că parcă ne văzuseră împreună dar le-am spus că se înșală. Le-am spus că nu ești cine spuneau. Poate nu știai dar eu sunt ofițer de securitate.

Au ieșit ambii zâmbitori din bucătărie. Tovarășul Munteanu ne-a mângâiat pe creștete părintește, tata ne-a făcut sem să dispărem. Era ca o statuie de ipsos, cu zâmbetul înțepenit, mort în viață...

Zile la rând noi toți în casă am șușotit despre asta, cu stupoarea celor care descoperiseră că lângă noi stătea tocmai cine nu credeam să fie. Cu frica că avem microfoane și-n scrumieră, și-n tocul ușilor... Ce era de ne-vorbit se spunea șușotit la ureche, cu radioul deschis.

Atunci tata făcut tot ce a putut să-i mulțumească: i-a aranjat apartamentul gratis, îi ducea ce reușea să facă rost deși omul nu ceruse și se împotrivea mereu.

N-a durat mut însă. La doi ani a căzut Ceaușescu, s-a terminat...

Dar tovarășul Munteanu ne-a rămas în minți și suflete. Fusese un domn. Mare domn.

Cristi Merchea

Londra, 14 octombrie 2023

Fragment din volumul **„Balaurul și alte povesti, povestiri, amintiri”** , Editura PIM, Iași, 2025

MATERIAL PUBLICITAR POLITIC
Alianța Electorală România Înainte - Partidul Social Democrat,
campanie@psd.ro, Șoseaua Kiseleff nr. 10, sector 1, București, CP 011346

CMF: 31250003
CPP: A1B1C1D1E1

PROGRAMUL PREZIDENȚIAL
ROMÂNIA, ÎNAINTE!

Europa suntem noi

Vreau să redefinim rolul României în Uniunea Europeană.

România și-a depășit ucenicia în UE, este membru matur, important, cu drepturi depline, și trebuie să devină o voce puternică și relevantă în jocul european.

CRIN ANTONESCU
PREȘEDINTE

PSD
PNL
UDMR
RMDSZ

LECȚII DE TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE ROMÂNEȘTI,

LA CORDOBA ȘI MALAGA

Valeru Ciurea

Ideea unor ateliere deschise de încondeiat ouă în preajma sărbătorilor pascale ale anului 2025 în Spania, pentru comunitățile de români de acolo, aparține ***doamnei Gabriela Stan, președinte voluntar al Federației Asociațiilor Românești din Andalucia și Integrator social la Asociația hispano-română Traian din Cordoba.*** În virtutea unor bune relații de colaborare dovedite de-a lungul a șapte ani, am onorat solicitarea acesteia de a duce meșteșugul încondeierii ouălor așa cum se practică acesta pe Valea Oltețului, în județul Olt, de la Oboga și Călui în comunitățile de români din Cordoba și Malaga. I-am prezentat această oportunitate **Danielei Vlad,** din Oboga, singura care mai practică acest meșteșug în județul Olt, iar aceasta a acceptat să facă acest efort pentru că, așa cum se descrie: ***„Sunt pasionată atât de meșteșugul încondeierii ouălor cât și de cântat. Sunt valorile mele, ca om, este vorba despre rădăcinile mele, despre tradițiile mele pe care mă simt datoare să le duc mai departe, să le transmit, așa cum și eu, la rândul meu, le-am primit de la alți oameni cu dăruire."***

Așa s-au născut două evenimente deosebite prin care meșteșugul încondeierii ouălor cu motive și simboluri specifice județului Olt a fost prezentat și promovat unor români rezidenți în Cordoba și Malaga în zilele de 11 și 12 aprilie 2025.

Atelierele de încondeiat ouă organizate în cadrul Programului **„Mejora de la integración social de las mujeres rumanas residentes en Córdoba 2024/2025"** finanțat de Primăria Cordoba, Delegația de Servicii Sociale, au ca obiectiv principal păstrarea și transmiterea tradițiilor românești către noile generații și către publicul general. Aceste ateliere nu sunt doar ocazii creative, ci adevărate punți culturale între trecut și prezent, între România și comunitățile de peste hotare.

Prin participarea la aceste evenimentele, copiii și tinerii din diaspora descoperă simbolurile tradiționale, învață despre semnificația Paștelui în cultura românească și se conectează cu identitatea lor. Totodată, aceste ateliere contribuie la promovarea patrimoniului cultural românesc în lume, oferind celor din alte culturi ocazia de a descoperi o artă populară unică, încărcată de spiritualitate și rafinament.

Atelierele de încondeiat ouă organizate de **Asociația hispano-romană din Córdoba TRAIAN în 2025, cu colaborarea Asociației de români Carisma Juvenil din Malaga**, au avut ca invitați pe meșterul încondeietor de ouă **Daniela Vlad și pe Valeru Ciurea, promotor și păstrător al culturii române.**

Meșterul încondeietor de ouă **Daniela Vlad** are peste douăzeci și doi de ani de când practică acest meșteșug pe care l-a învățat de la bunicul său, Nicolae Vladu și pe care, ulterior, l-a desăvârșit cu ajutorul meșterului **Tudor Diaconeasa**, cel mai cunoscut încondeietor de ouă din județul Olt, membru al Academiei Artelor Tradiționale din România. De-a lungul timpului a primit premii și recunoașteri pentru ambele pasiuni ale sale, încondeiatul ouălor și cântatul, Daniela fiind și o bună solistă de muzică populară.

Comunicativă, sociabilă și dedicată, Daniela Vlad a pregătit mulți ucenici în meșteșugul încondeierii ouălor, ucenici care au avut, la rândul lor, rezultate remarcabile chiar la cel mai mare festival-concurs al ouălor încondeiate, la Ciocănești, județul Suceava, **„Patria ouălor încondeiate"** după cum i se spune.

Daniela Vlad - asemenea mentorilor săi -, a păstrat nealterate motivele și simbolurile specifice zonei Văii Oltețului (Oboga, Călui, Româna, Corbeni), zone recunoscute național și internațional pentru ceramica utilitară pictată și pentru ouăle încondeiate.

Primul atelier s-a desfășurat la Cordoba, pe 11 aprilie 2025 iar la eveniment a participat în calitate de invitat special și domnul Cosmin Mitrea, Consulul General al României la Sevilla care, în cuvântul domniei sale a spus:

„În calitate de reprezentant a statului român, sunt foarte bucuros că mă aflu la acest eveniment. Anul trecut, la consulat, am spus răspicat că întotdeauna voi fi prezent acolo unde într-adevăr, imaginea de țară, unde ceea ce înseamnă noțiunea de cultură reală, tradițiile noastre reale, sunt valorificate.

Faptul că se păstrează și că doriți să aduceți acest obicei al nostru, încondeiatul ouălor, să-l promovați aici, mi se pare un lucru extraordinar. În primul rând pentru noi, pentru comunitate, pentru că e normal să pierdem ușor, ușor din datini și din tradiții dacă nu avem grijă de ele. Ar fi păcat să le pierdem, pentru că, până la urmă, ele reprezintă bogăția noastră. Iar părinții, la rândul lor, trebuie să le explice copiilor și tinerilor că nu este absolut niciun fel de problemă în a-și asuma faptul că sunt români și că trebuie să știe câte puțin din tot ceea ce înseamnă tradițiile noastre. A vorbi românește, a gândi românește, a fi român nu este, sub nicio formă, o problemă.

Vă felicit pentru inițiativă și urez bun venit celor care și-au luat din timpul lor să vină din țară până aici ca să facă acest lucru extraordinar. Și sper că astăzi să fie un început. Cine știe, poate drumurile ne vor aduce cumva împreună să mai facem și alte lucruri, și prin altă parte."

Ștefănica Gheablau: *„Vă mulțumim că v-ați luat*

din timpul dumneavoastră și ne onorați cu prezența. Și mai am a mulțumi copiilor în primul rând, pentru că, de fapt, învățăm și noi odată cu copiii, datorită lor.

Sunt câteva zone din țară unde se încondeiază ouăle. De ce încondeiem ouăle, în special noi, românii? Ce simbolizează, de fapt? Începutul primăverii, renașterea naturii. În Bucovina se utilizează mult culorile roșu și negru. În Oltenia - că tot o avem pe doamna Daniela aici -, se utilizează galbenul, roșul și negrul, plus albul din coaja oului. Dar despre acestea ne va vorbi doamna Daniela Vlad. Eu nu pot decât să vă urez bun venit aici, tuturor, la acest eveniment care cu siguranță ne va rămâne întipărit în memorie pentru că da, este unul cu adevărat memorabil."

Valeru Ciurea: ***„Ținutul ouălor încondeiate în județul Olt se întinde de la Călui până la Oboga de Mijloc. Motivele și simbolurile încondeiate cu ceară pe ouă în acest areal se regăsesc și pe ceramica de Oboga – așa cum este ea cunoscută -, de fapt este același tip de ceramică utilitară dar și frumos decorată fie prin pictare cu culori naturale așezate pe vas cu ajutorul unui corn de vită, fie prin incizii colorate ulterior primei coaceri în cuptoarele arhaice și care se lucrează atât la Oboga cât și la Româna și Corbeni.***

Cum s-au păstrat, de fapt, aceste meșteșuguri? Daniela Vlad a învățat să încondeieze ouă de la bunicul său, Nicolae Vladu. Tudor Diaconeasa a învățat de la tatăl său, care de fapt era olar și care învățase de la tatăl lui. Așa s-au transmis meșteșugurile, din tată-n fiu. De vreo șaizeci de ani unele meșteșuguri se transmit și prin intermediul claselor de meșteșuguri ale Școlilor Populare de Arte și Meșteșuguri unde zeci de ucenici învață de la meșteri cum se face un anume meșteșug. Nu știm dacă aceștia vor duce mai departe meșteșugul pe care îl învață, pentru că din niciun meșteșug nu se poate trăi, să fim bine înțeleși. Există însă o anume datorie pe care doar unii dintre noi - foarte rari! -, simt că o au față de rădăcinile noastre. Iar aceștia sunt cei cărora le datorăm tot ceea ce astăzi mai admirăm sau cercetăm, după caz, în tot ceea ce înseamnă meșteșugurile tradiționale românești aduse, de cele mai multe ori, la rang de artă.

Ouăle încondeiate se făceau în perioada Paștelui pentru a fi duse la biserică și a fi sfințite de preoți. În zilele noastre, ouăle încondeiate - ca orice alte obiecte meșteșugite - se pregătesc și atunci când meșterul primește o comandă, sau dacă el vrea să lucreze, atunci când are timp sau pentru că asta îl relaxează. Așa spun meșterii adevărați, că meșteșugul lor îi ajută să se relaxeze, să fie împăcați cu ei înșiși.

Ce facem astăzi aici facem pentru o comunitate, este un început, dar se poate face oriunde, Cordoba, Sevilla, Malaga, în mijlocul orașului, să se vadă, oamenii să vadă și să înțeleagă sufletul românilor și dragostea nostru pentru cultura tradițională."

Daniela Vlad: ***„Mă bucur foarte mult că sunt astăzi alături de dumneavoastră și vă mulțumesc pentru invitație. Eu păstrez acest meșteșug învățat în primul și în primul rând de la bunicul meu, cu toate că el nu a vrut să-mi arate cum se face. Nu a vrut să-mi lase mie meșteșugul, unei fete, pentru că acest meșteșug era doar pentru bărbați, după cum spunea el. „Bărbații încondeiază, bărbații sunt cu ceramica. N-au ce căuta femeile în acest meșteșug.", așa spunea el. Însă atunci când pleca de acasă, eu îi luam pe ascuns ceara și condeiul și treceam în gura sobei, pentru că acolo se lucra, la cărbunele de lemn, acolo se încălzea ceara și acolo se încondeiau ouăle. Atunci când auzeam că vine, puneam repede totul la loc așa cum le lăsase el. Tata și cu mama m-au încurajat foarte mult. Bunicul ar fi vrut ca fratele meu cel mare să urmeze meșteșugul dar doar eu am mers înainte. Ulterior, bunicul a fost mândru că eu am păstrat acest meșteșug pentru că fratelui meu nu i-a plăcut.***

La noi, pe Valea Oltețului, cam toate motivele și simbolurile sunt legate de viața omului, de muncile sale și de credință. Începând cu Heruvimul, continuând cu Pânza de păianjen, cu Cocoșul, Peștele, Mărgăritarul, Fierul plugului, Frunza de jugastru, Coada de păun, Spicul de grâu, Calea rătăcită și alte motive în special zoomorfe întâlnite în viața cotidiană. Pentru a încondeia un ou cu oricare dintre acestea avem nevoie de foarte multă răbdare. Dar nimic nu este imposibil dacă îți place ce faci și dacă simți că faci ceva frumos, ceva care îți păstrează rădăcinile vii. (25:48) Eu așa mă simt când încondeiez ouă: vie. Și mai și cânt. Asta făceam de când eram mică. Până să învăț eu ca să ies în fața publicului, cântam doar în fața oului pe care îl încondeiam. Asta m-a păstrat pe mine, pe noi, ca nație. Și oriunde merg în lume mă mândresc că sunt româncă."

Și Daniela Vlad a prezentat acolo, la Cordoba, iar a doua zi la Malaga, nu doar lecții de încondeiat ouă ci și lecții despre cum este să fii și să te simți român și să te mândrești cu acest lucru. Cele nu mai puțin de cincisprezece operații prin care trece un ou până a ajunge în faza în care să poată fi admirat au fost însușite, rând pe rând, de toți cei care s-au încumetat să ia în mână condeiul și să deseneze cu ceară, ulterior cu vopseluri pe oul acela fragil.

La finalul atelierului de la Malaga, după ce am făcut o fotografie de grup cu participanții, am stat de vorbă și cu **Ramona Ursu Popovici**, președintele Asociației Românilor **„Carisma Juvenil"**, din Malaga, o asociație înființată în urmă cu peste zece ani, pentru copiii români dar, în aceeași măsură și pentru părinții acestora.

-Cum vi s-a părut ceea ce s-a desfășurat astăzi, 12 aprilie 2025, la atelierul de încondeiat ouă, despre felul în care s-au implicat părinții și copiii, despre ideea de a aduce un meșter popular din România care să facă demonstrații ale unui meșteșug frumos?

-În primul rând, trebuie să recunosc că Gabriela Stan a fost cea care m-a motivat și mi-a povestit despre dumneavoastră, despre Daniela Vlad, despre meșteșugul pe care aceasta îl practică de atâția ani. Ea a fost cea care mi-a explicat ce și cum se va face iar eu am înțeles, am făcut promovarea necesară. Nu am crezut în magnitudinea, ca să zic așa, acestui eveniment, până nu am văzut-o pe Daniela Vlad lucrând și până nu am văzut minunata expoziție cu ouă încondeiate. Când am intrat și am văzut masa pregătită cu tot ceea ce reprezintă încondeiatul ouălor și apoi când am văzut cum veneau și cum participau, din ce în ce mai mulți - ați văzut poate că am mai pus mese -, nu ne așteptam, a fost incredibil. Un sentiment foarte plăcut pe care l-am trăit și cred că toți cei prezenți la acest adevărat eveniment cultural. Ne-am simțit mai înrădăcinați datorită atelierului de încondeiat ouă. Ne-am apropiat și mai mult, iar faptul că am văzut copiii bucurându-se și dorind să învețe și văzându-i acolo vopsind, a fost o bucurie imensă.

-Pe mine m-a impresionat faptul că una dintre fetițe a pus drapelul României pe oul pe care îl picta, fără să îi sugereze cineva acest lucru.

-Da, am văzut. Chiar cred că ea a fost cea care a urmărit foarte îndeaproape ceea ce a făcut Daniela Vlad, a stat lângă ea și, la un moment dat, era cea mai aproape de realitatea oului pe care îl picta Daniela. Ea a vrut să facă ceva deosebit, și a făcut drapelul României pe ou. Și eu am rămas impresionată când l-am văzut.

-Expoziția pe care ați văzut-o, atât cea de ouă încondeiate, cât și fotografiile cu modelele de ouă de pe Valea Oltețului, ce v-au inspirat?

-Cred că este o tradiție pe care trebuie să o continuăm și peste ani, peste secole, pentru că ne reprezintă. Mă bucur că ați venit la noi, la Malaga, pentru că ne dorim să știm, să ne cunoaștem trecutul, rădăcinile și să continuăm frumoasele noastre tradiții. Pentru mine, copiii sunt cei mai importanți, pentru că ei sunt cei care ne vor duce mai departe aceste tradiții. Din păcate, au fost copiii cărora a trebuit să le vorbesc în spaniolă. E o durere foarte mare pentru mine să vorbesc copiilor români în spaniolă. Cred că părinții, noi toți suntem cei care trebuie să îi ghidăm pe copii și spre limba română. Asta cere timp și răbdare. Sigur, părinții sunt într-o criză de timp permanentă, viteza secolului pe care îl trăim. Dar copiii nu trebuie neglijați. Am rămas impresionată când o fetiță a „certat-o" un pic pe mama sa - în spaniolă -, și i-a zis: „De ce nu m-ai învățat până acum limba română?" Pentru că ea și-a dat seama că neînțelegând ce se explică, pierdea din activitate, pierdea multe... Și știți ce i-a mai zis fetița mamei sale? I-a zis: „Am să mă uit mai mult la desene animate și am să vorbesc română, că vreau să învăț limba română." Și mama mi-a zis: „Are dreptate fetița, m-a certat, are dreptate, este vina mea, nu este vina ei."

-Cu ce sentimente rămâneți după experiența zilei de astăzi?

-Rămân cu o imensă bucurie în suflet și vă mulțumim și dumneavoastră și Gabrielei Stan, președinte voluntar al Federației Asociațiilor Românești din Andalucia și Integrator social la Asociația hispano-română Traian din Cordoba, care a avut inițiativa acestui proiect important pentru toate comunitățile de români din Spania.

Despre creativitate și creație.

„Ce-ar fi dacă...?"

Tanța Tănăsescu / Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

„Oameni învățați dar fără talent propriu, adică purtătorii științei moarte, mi-i închipuiesc ca o sală întunecată cu o ușă de intrare și cu una de ieșire. Ideile străine intră printr-o ușă, trec prin întunericul salei și iesă pe cealaltă, indiferente, singure și reci. Capul unui om de talent e ca o sală iluminată, cu pereți de oglinzi. De-afară vin ideile într-adevăr reci și indiferente – dar ce societate, ce petrecere găsesc."

(Mihai Eminescu)

Așa s-ar putea exprima diferența între oamenii creativi și cei logici, citatul din Eminescu fiind foarte grăitor în acest sens. Societatea se caracterizează prin schimbări permanente la nivel de comportament, conduită, în toate aspectele vieții. Traiul uman într-o astfel de lume presupune și necesită un înalt grad de adaptabilitate, curaj și creativitate. Natura umană este creatoare prin excelență dar, pentru un comportament adecvat la nivel de familie și societate, omul are nevoie de culturalizare în interiorul propriei sale ființe deoarece goliciunea interioară duce la incapacitatea de a face față stresului zilnic, de a înțelege realitatea și a avea un comportament adecvat.

După Carl Rogers, care a fost primul președinte al Academiei Americane de Psihoterapeuți (1956), adaptarea creativă naturală este singura posibilitate prin care omul poate ține pasul cu schimbările lumii în care trăiește. Ca un popor să își poată rezolva eficient problemele cu care se confruntă, are nevoie de un nivel ridicat al creativității, de cultură mereu în dezvoltare, de o permanentă adaptare la mediu.

Creativitatea presupune o dispoziție generală spre nou, semnifică adaptare, imaginație, originalitate, evoluție, talent, distanțare față de lucrurile deja existente. Orice om poate fi creativ dar pentru împlinire sunt necesare anumite condiții. Amintim că lipsa încrederii în sine nu este favorabilă creativității și că fiecare om, în general, realizează mult mai puțin decât posibilitățile pe care le are, atunci când nu are încredere în el. Printre blocajele creativității se numără blocajele de tip emoțional (teama de a nu comite greșeli, de a nu fi percepuți ca extravaganți, neîncrederea), de ordin cultural (dorința de apartenență), conformismul (conformismul împiedică creativitatea prin alinierea la aceleași principii, cei care gândesc altfel fiind priviți de cei din jur cu suspiciune și, în consecință, persoanele creative sunt demoralizate) și blocajele de ordin perceptiv (credința limitată negativă, exprimată prin ideea: *„nu sunt creativ"*).

Oamenii creativi visează cu ochii deschiși, sunt dornici să învețe lucruri noi și sunt dispuși să iasă din zona de confort. Ei nu se mulțumesc ușor cu o anume stare de fapt, căutând mereu opțiuni, oportunități și alternative. Și se întreabă adesea: ***„Ce ar fi dacă...?"***, nefiindu-le teamă de eșec, pe care îl văd ca pe o oportunitate de învățare și evoluție.

În condițiile progresului, al științei, tehnicii și culturii, un popor cu un nivel ridicat al creativității, cu o cultură bogată, va putea rezolva eficient problemele cu care se confruntă.

Românii au un potențial creativ foarte ridicat în orice domeniu de activitate, dar din păcate există și blocaje în calea valorificării acestora.

La vastul potențial de creativitate al românului m-am gândit atunci când am intrat în urmă cu câteva zile în localul **„Polizu"** al Universității Politehnice din București, strada Gh. Polizu nr. 1, amintindu-mi și de anii studenției.

În clădirea în care, în anul 1911, inginerul Aurel Vlaicu a construit aeroplanul **„Vlaicu II"**, ajutat de Spiru Haret, ministrul instrucțiunii, și de maiștrii Școlii Superioare de Arte și Meserii, se află **„Muzeul Universității Politehnica din București".**

Structurat pe diverse etape istorice ale evoluției învățământului tehnic superior în București, începând de la cele dintâi cursuri de inginerie în limba română, introduse de Gheorghe Lazăr, și până în prezent, Muzeul UPB tezaurizează aproximativ o mie de obiecte reprezentative pentru istoricul Universității.

Muzeul a fost deschis prima oară în 1927 sub denumirea **„Muzeul Industrial"** dar, pentru marele public, și-a deschis porțile abia în 1931. Acesta a funcționat în paralel cu **„Muzeul Școlii din Polizu"**, până la 13 martie 1948, când datorită unui incendiu clădirea și majoritatea exponatelor sunt distruse. Între anii 1948 și 2000 Institutul Politehnic din București nu are Muzeu, dar vor fi colecții muzeale la unele facultăți și catedre. La data de 4 decembrie 2000, Biroul Senatului ia Hotărârea de reînființare a Muzeului Universității Politehnica București, cu inaugurare pe 3 decembrie 2003.

Dintre inginerii care au dat dovadă de o ilustră creativitate, mari contributori la cultura și știința mondială, omagiați în acest muzeu, amintim pe Petrache Poenaru (10 ian 1799 - 2 oct 1875), Gheorghe Lazăr (5 iun 1779 – 17 sept 1823) și Nicolae Vasilescu Karpen (28 nov 1870 – 2 mar 1964).

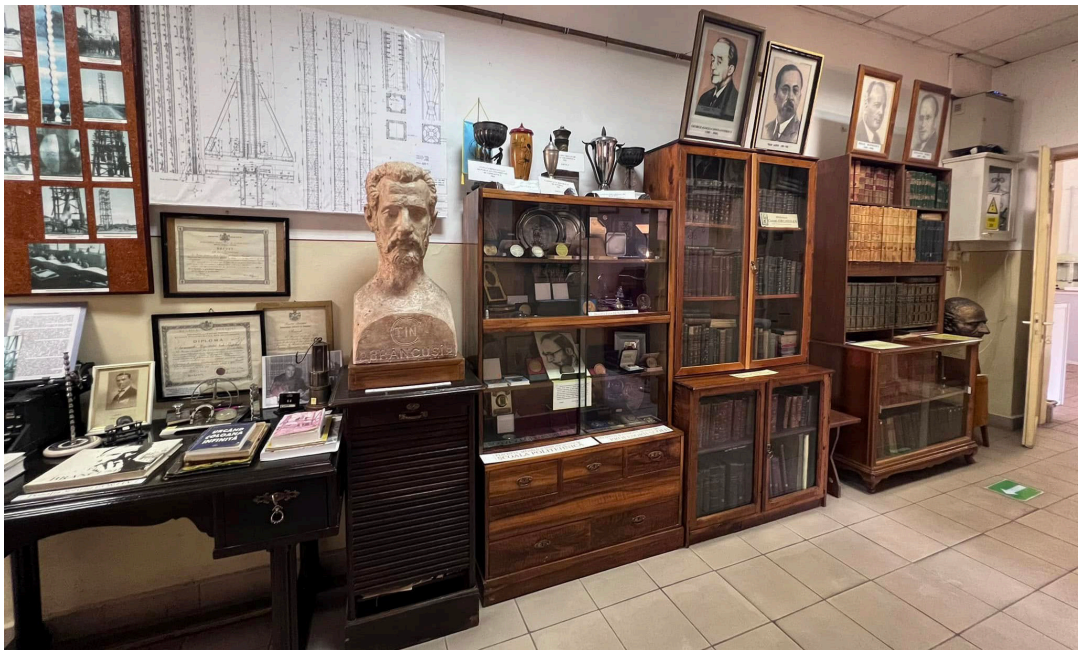
Petrache Poenaru a elaborat un regulament

de organizare a școlilor (1833), care se sfârșea printr-o serie de dispoziții generale cu privire la biblioteci, laboratoare, burse în străinătate și la premii pentru traduceri și lucrări; a fost printre puținii care au alcătuit cărți de școală: Geometria

(1837), Elemente de Algebră (1841), Vocabular francezo-român (1840 vol 1) şi (1841 vol 2), care este de fapt un dicţionar cu definiţii, care au rămas neschimbate zeci de ani. A iniţiat şi a condus ziare: **„Muzeul Naţional”** în 1836, **„Muzăul naţional ilustrat săptămânal de ştiinţe, agricultură, industrie, literatură şi artă”** în 1857; A tipărit gazeta ***„Învăţătorul satului”*** între anii 1843-1848. Este cunoscut mai ales pentru invenţia sa revoluţionară: stiloul.

Gheorghe Lazăr, cărturar, pedagog, teolog şi inginer român, este considerat fondatorul învăţământului în limba naţională din Ţara Românească. Cursurile au început în august 1818 la ***„Şcoala Academicească pentru Ştiinţele Filosoficeşti şi Matematicești***" de la Academia Domnească Sfântul Sava din Bucureşti, unde s-au pregătit primii ingineri hotarnici care au studiat în Ţara Românească.

Nicolae Vasilescu Karpen este un om de ştiinţă genial care şi-a luat doctoratul în anul 1904 cu teza ***„Cercetări asupra efectului magnetic al corpurilor electrice în mișcare”***, devenită teză clasică ce l-a făcut cunoscut în comunitatea ştiinţifică mondială. A pus bazele învăţământului ingineresc modern. A fost primul Rector al Şcolii Politehnice din Bucureşti, deţinând această funcţie în perioada 1920 - 1940. Este cel care a înfiinţat doctoratul în inginerie. N.V. Karpen a conceput un prototip numit în literatura de specialitate pila K2 (Pila Karpen), pe care o numeşte o ***„pilă termoelectrică cu temperatură uniformă”.*** Explicaţia dată de Karpen pentru funcţionarea acestei pile a surprins lumea ştiinţifică şi creează controverse şi astăzi, la aproape 80 de ani de la construcţie, întrucât mai produce şi acum curent electric. Pila Karpen este brevetată în 1924 şi realizată în 1947.

Printre colecţiile Muzeului se află cele de televizoare (peste 50 de aparate reprezentative pentru industria electronică românească) şi radioreceptoare (peste 100 de aparate, mărturie a unei lungi perioade a radioului în casele oamenilor).

În România, radioul are o istorie de aproape o sută de ani. Un rol important în popularizarea radiofoniei l-au avut şi două reviste de specialitate – **„Radiofonia”** (1925-1927, cu reeditare în 1928) şi **„Radio-Român”** (1925-1928). Dragomir M. Hurmuzescu (1965-1954) este considerat ctitorul radiofoniei româneşti, cel sub a cărui conducere începe să funcţioneze, în 1922, Societatea Română de Radiodifuziune (Societatea de Difuziune Radiotelefonică din România) care, la 1 noiembrie 1928, difuza în eter prima emisiune cu anunţul: Alo, alo, aici Radio Bucureşti.

„Ce ar fi dacă...?”

ACȚIUNE DE DONARE DE SÂNGE ÎN PAROHIA SFINȚII MĂRTURISITORI DIN VALDEMORO

Cu binecuvântarea Preasfinţitului Părinte Timotei, Episcopul Ortodox Român al Spaniei şi Portugaliei, în cadrul campaniei **”Donează din inimă”,** iniţiată la nivel eparhial, în data de 13 aprilie a.c., în Parohia Ortodoxă Română Sfinţii Mărturisitori Visarion, Sofronie şi Oprea din Valdemoro, a avut loc o acţiune voluntară de donare de sânge. A devenit deja o tradiţie de câţiva ani ca, la Praznicul Floriilor, enoriaşii receptivi din parohie să participe la această activitate filantropică.

În baza unui Parteneriat de Colaborare încheiat în anul 2015 cu Crucea Roşie Spaniolă (Madrid), un autobuz special însoţit de personal medical de specialitate, a fost prezent la sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim lângă lăcaşul de cult situat în Calle Marte nr. 76, între orele 09.30-13.15. Astfel, câţiva zeci de creştini au donat sânge înainte de a participa la Sfânta Liturghie, sau o parte dintre ei, la finalul acesteia. Înţelegând pe deplin semnificaţia acestui gest umanitar, realizat în pragul Săptămânii celei Mari, membrii comunităţii au dat dovadă de multă înţelegere şi implicare civică.

*Acţiunea a fost coordonată de **d**oamna Ileana Daniela Moldovan, preşedinta Asociaţiei socio-culturale Armonia din Valdemoro,*

beneficiind de suportul logistic al Poliţiei Municipale.

La finalul Sfintei Liturghii, când acţiunea s-a încheiat, preotul paroh Dorin Sas a mulţumit personalului medical al Crucii Roşii, oferindu-le în dar ramuri de măslin sfinţite.

Potrivit doamnei Elena Fernández Gómez din cadrul Departamentului de Promovare, Comunicare şi Imagine al Crucii Roşii Spaniole, la această activitate s-au prezentat 36 de persoane, din care au donat 32, mulţi dintre aceştia realizând acest act caritabil în premieră.

Următoarea acţiune de donare de sânge este prevăzută pentru luna octombrie a.c., la sărbătoarea hramului parohiei.

Biroul de Presă al
Parohiei Ortodoxe Române Valdemoro

Concursul Internaţional de Creaţie
CulturO
Ediţia a II-a, 2025, Madrid, Spania

Regulamentul de organizare şi desfăşurare al Concursului Internaţional de Creaţie CulturO, ediţia a II-a, 3-5 octombrie 2025

Asociación Socio Cultural Romanati şi Centrul Cultural La Tierra Tracia, în parteneriat cu Uniunea Ziariştilor Profesionişti din România - Filiala Occident şi Boema TV organizează a doua ediţie a Concursului de creaţie CulturO, manifestare care îşi propune descoperirea, promovarea şi stimularea creaţiei artistice.

Se pot înscrie creatori români din toată lumea precum şi creatori străini care relaţionează cu cultura română, fără nicio condiţionare. Un concurent se poate înscrie la o singură secţiune.

Concurenţii se pot înscrie la următoarele secţiuni:

1.Literatură. Se acceptă în concurs materiale aparţinând oricărei specii literare în limba română, în original sau traducere, în limita a maxim 10 000 de semne tipografice cu spaţii. Materialele care depăşesc această limită sau care nu respectă normele ortografice, ortoepice şi de punctuaţie ale limbii române vor fi descalificate.

2.Arte plastice. Participanţii vor înscrie în concurs 3 (trei) lucrări originale. Lucrările vor fi trimise online, în copie fotografică realizată în condiţii bune de iluminare care să dea posibilitatea unei aprecieri corespunzătoare din partea membrilor juriului şi vor fi însoţite de informaţii legate de opera înscrisă în concurs: dimensiuni, suport, tehnica de realizare şi orice alte informaţii pe care concurentul le consideră necesare;

3.Arta actorului. Participanţii vor înscrie în concurs un fişier video cu dimensiunea de maxim 25 de megabiţi sau link YouTube conţinând un număr individual: monolog, recitare, pantomimă etc.;

4.Muzică. Pot participa solişti care vor înscrie în concurs un fişier video cu dimensiunea de maxim 25 de megabiţi sau link YouTube conţinând interpretarea unei piese din repertoriul propriu, indiferent de genul muzical practicat. Nu se acceptă adaptări, prelucrări, remixări după piese cunoscute;

5.Dans. Participanţii vor înscrie în concurs un fişier video cu dimensiunea de maxim 25 de megabiţi sau link YouTube conţinând un număr de dans solo, indiferent de stilul de dans practicat.

Toate lucrările, la toate secţiunile, **vor fi expediate pe e-mail culturo.ro@gmail.com până la data de 21 iunie 2025, ora 24,00, însoţite de un CV al concurentului.** Organizatorii îşi declină orice responsabilitate privind respectarea, de către concurenţi, a prevederilor legale în domeniul drepturilor de autor. Orice concurent care nu poate fi identificat şi contactat va fi descalificat.

Înscrierea în concurs este dovada acceptării prezentului Regulament şi asumarea obligativităţii respectării lui.

Juriul concursului are următoarea componenţă:

-**Adrian SUCIU** (România), preşedintele Juriului;
-**Mariana FERIDE** (Spania), vicepreşedintele Juriului;
-**Nicoleta CRĂETE** (România), secretar al Juriului;
-**Maria Isabel de la CRUZ ABALO**, (Spania);
-**Lucilla TRAPAZZO** (Italia), membru;
-**Traian MÂRZA** (România), membru;
-**Mariela CORDERO** (Venezuela), membru;
-**Valeru CIUREA** (România), membru;
-**Mădălina Petronela DOZESCU** (România), membru;
-**Marian NENCESCU** (România), membru.

Jurizarea va avea loc în perioada 22 iunie – 22 iulie 2025, urmând ca, în intervalul 23 - 25 iulie 2025 să se facă publice rezultatele jurizării, prin intermediul e-mailurilor comunicate de concurenţi, prin intermediul partenerilor media şi prin intermediul site-ului www.culturo.ro

Premiul constă în participarea premianţilor în programul oficial al Festivalului de Carte şi Arte al Românilor de Pretutindeni - CulturO, care se va desfăşura în Spania, între 2–5 octombrie 2025, decernarea premiului fiind condiţionată de prezenţa premiantului la Festival precum şi în popularizarea operelor premiate de către partenerii CulturO. Juriul îşi rezervă dreptul de a acorda sau nu unul sau mai multe premii la oricare dintre secţiuni, în funcţie de valoarea lucrărilor înscrise în concurs.

Cu acordul Juriului, se pot acorda şi premii speciale ale unor reviste de cultură, ale partenerilor şi/sau altor entităţi. Concurenţii premiaţi vor fi anunţaţi telefonic şi/sau prin poşta electronică în vederea participării la festivitatea prilejuită de acest eveniment. Laureaţii vor primi în cadrul festivităţii de premiere diploma corespunzătoare premiului obţinut. În cazul neparticipării la festivitatea de premiere, juriul îşi rezervă dreptul de a anula premiul respectiv.

Pentru informaţii suplimentare sau orice altă comunicare, cu Juriul sau cu Organizatorii, se va folosi, în exclusivitate, e-mail-ul culturo.ro@gmail.com!

Anularea alegerilor prezidențiale din anul 2024 pornind de la vicierea votului alegătorilor prin utilizarea tehnologiilor digitale și alegerile din mai 2025

Titi SULTAN,
Specialist in drept constituțional și parlamentar

Pe 6 decembrie 2024, Curtea Constituţională **a anulat întregul proces electoral cu privire la alegerea Președintelui României în anul 2024,** în baza declasificării de către CSAT în data de 4 decembrie 2024 a conținutului *„Notelor de informare''* primite de la SRI, SIE, MAI şi STS., fapt ce a determinat numeroase atitudini și controverse în cadrul juriștilor din România, atribuția instanței de jurisdicție constituțională de a veghea la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și de a confirma rezultatele sufragiului fiind interpretată sub diverse forme.

În exercitarea acestei competențe, după declasificarea din data de 4 decembrie 2024 a documentelor prezentate în ședința Consiliului Suprem de Apărare a Țării din data de 28 noiembrie 2024 și aducerea acestora la cunoștința publică, Curtea Constituțională a luat act de conținutul lor, constatând că procesul electoral privind alegerea Președintelui României a fost viciat pe toată durata desfășurării lui și în toate etapele de multiple neregularități și încălcări ale legislației electorale care au distorsionat caracterul liber și corect al votului exprimat de cetățeni și egalitatea de șanse a competitorilor electorali, au afectat caracterul transparent și echitabil al campaniei electorale și au nesocotit reglementările legale referitoare la finanțarea acestora. Toate aceste aspecte au avut un efect convergent de desconsiderare a principiilor esențiale ale alegerilor democratice.

Caracterul liber exprimat al votului a fost încălcat prin faptul că alegătorii au fost dezinformați prin intermediul unei campanii electorale în cadrul căreia unul dintre candidați a beneficiat de o promovare agresivă, derulată cu eludarea legislației naționale în domeniul electoral și prin exploatarea abuzivă a algoritmilor platformelor de social-media.

De asemenea, în documentele desecretizate de CSAT se spune că au avut loc acţiuni ale unui actor cibernetic statal asupra infrastructurilor IT&C suport pentru procesul electoral şi că România este o ţintă pentru acțiuni hibride agresive.

1.Rolul Curții Constituționale în procedura alegerii Președintelui României

Spre deosebire de alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, în cadrul procesului pentru alegerea Președintelui României joacă un rol deosebit de important Curtea Constituțională, care, în această materie, îndeplinește funcția de soluționare a contenciosului electoral, cu diversele sale fațete ce se relevă în această perioadă, respectiv anterior și ulterior momentului votului.

Astfel, potrivit art.146 lit. f) din Constituție, art.37 și art.38 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, precum și art.3 din Legea nr.370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, Curtea Constituțională veghează la respectarea în întreaga țară a procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului.

Investitura unei persoane în calitatea de șef al statului sau **validarea alegerii sale** se face potrivit unor anumite proceduri, cu solemnitatea necesară unui asemenea act și după un anume protocol. Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României este validat de Curtea Constituțională. În acest caz, Curtea nu face decât să constate îndeplinirea tuturor condițiilor prescrise de lege în desfășurarea activității de alegere a Președintelui. Ea este instanța de jurisdicție constituțională, ce veghează la respectarea procedurilor constituționale și la corecta lor interpretare și aplicare și, în final, confirmă rezultatele sufragiului conform art.146 lit. f) din Constituție.

1.1 Etapa anterioară votării propriu-zise

Curtea Constituțională poate fi chemată să intervină atât la momentul inițial, de debut al procesului electoral, și anume acela al înregistrării candidaților, cât și pe parcursul desfășurării campaniei electorale.

1.1.2 Astfel, Curtea Constituțională va soluționa eventualele **contestații** formulate împotriva deciziilor Biroului Electoral Central cu privire la **înregistrarea sau neînregistrarea candidaturilor la funcția de Președinte al României**. Soluționarea acestora trebuie realizată într-un termen scurt, de cel puțin două zile de la înregistrarea contestației.

Astfel, contestațiile privind înregistrarea sau refuzul înregistrării unei candidaturi la alegerile prezidențiale se fac în scris și pot fi introduse, potrivit dispozițiilor art.31 alin.1 din Legea nr.370/2004, republicată, de către candidați, partide politice, organizații ale cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțe politice și electorale și de către orice alegător, în cel mult 24 de ore de la expirarea termenului prevăzut la art.29 alin. 2 din același act normativ, adică la 48 de ore de la depunerea candidaturilor la Biroul Electoral Central. Sesizarea trebuie să indice decizia contestată a Biroului Electoral Central. Curtea Constituțională va soluționa contestația în termen de 2 zile de la înregistrarea sa, pronunțând, cu votul majorității judecătorilor, o hotărâre definitivă, care se comunică de îndată Biroului Electoral Central și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dezbaterile au loc fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public.

În cadrul acestei atribuții, Curtea verifică, pe baza sesizării și a celorlalte documente existente la dosar, dacă Decizia Biroului Electoral Central de înregistrare sau de refuz al înregistrării unei candidaturi pentru alegerile prezidențiale respectă condițiile impuse de Legea fundamentalăși Legea nr.370/2004 privind alegerea Președintelui României, republicată.

1.1.3. Tot anterior votării, Curtea Constituțională este competentă să examineze și contestațiile cu privire **la impiedicarea unui partid sau a unei formatiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii**, pe care le soluționează în termen de cel mult 48 de ore de la înregistrarea lor.

În acest caz, Curtea verifică respectarea garanțiilor constituționale și legale referitoare la desfășurarea campaniei electorale de către entitățile responsabile de organizarea și mediatizarea campaniei electorale, cel mai des fiind vizate mijloacele de comunicare mass-media: presa, radio sau posturile de televiziune.

1.1.4. În considerarea faptului că art.146 lit. f) din Constituție conferă Curții Constituționale atribuția de a veghea la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României, Curtea a apreciat că este competentă să verifice, la cerere, **însăși constituționalitatea Legii nr.370/2004 în ceea ce privește procedura de alegere a Președintelui României.**

În acest context, Curtea a arătat că o atare concluzie se desprinde din faptul că formularea generalăcuprinsă în Constituție nu poate fi limitată numai la două situații punctuale descrise în art.38 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respectiv soluționarea contestațiilor cu privire la înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii la funcția de

Președinte al României, precum și a celor cu privire la împiedicarea unui partid sau a unei formațiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală. Curtea a subliniat ca sintagma ***„veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui”***, cuprinsă în art.146 lit. f) din Constituție, ***nu trebuie interpretată restrictiv,*** doar în sensul exercitării unui control de legalitate subsumat respectării Legii nr.370/2004,ci, având în vedere art.1 alin.5 din Constituție, teză referitoare la supremația Constituției, se impune coroborarea art.146 lit. f) din Constituție cu art.142 alin.1) din Constituție și art.1 alin.2) din Legea nr.47/1992, astfel încât atribuția Curții Constituționale de a ***veghea la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României nu poate fi disociată de rolul Curții Constituționale în arhitectura constituțională***, acela de garant al supremației Constituției. De aceea, competența instanței constituționale nu poate fi redusă numai la un control de legalitate propriu-zis, ci acesta se alătură **controlului de constituționalitate** pe care numai Curtea Constituțională are competența de a-l exercita.

1.2 Etapa ulterioară votării propriu-zise

1.2.1. În cadrul celei de-a doua etape, ulterioară votării propriu-zise, Curtea Constituțională este chemată să soluționeze **cererile de anulare a alegerilor.** Potrivit dispozițiilor art.52 din Legea nr.370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cererea de anulare a alegerilor se poate face de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat în alegeri, în termen de cel mult 3 zile de la încheierea votării, iar cererea trebuie motivatăși însoțită de dovezile pe care se întemeiază. Soluționarea cererii de către Curtea Constituțională se face până la data prevăzută de lege pentru aducerea la cunoștința publică a rezultatului alegerilor.

Prin posibilitatea pe care Curtea Constituțională o are de a anula alegerile se realizează de fapt un control jurisdicțional și democratic asupra alegerilor. Acest control are o dubla finalitate:
- urmărește verificarea legalității operațiunilor electorale prin aplicarea principiului constituțional al legalității actelor și faptelor, în genere;
- urmărește identificarea acelor nereguli în măsură să conducă la schimbarea rezultatului alegerilor.

Pentru ca această dublă finalitate să poată fi atinsă, legea privind alegerea Președintelui României stabilește și anumite consecințe sau remedii juridice.

Din jurisprudența dezvoltată de-a lungul timpului în acest domeniu, se observă că motivele acestor cereri rezidă, în general în invocarea unor nereguli legate de desfășurarea concretă a votului la urne, listele electorale (permanente sau suplimentare), acte de campanie electorală interzise de lege, aspecte ce compun, în general, noțiunea de ,,fraudă electorală''. Curtea a reținut, cu prilejul soluționării unor astfel de contestații, că în cursul unor campanii electorale sunt posibile anumite neregularități, dar valabilitatea alegerilor depinde de dimensiunile și de amploarea acestora.

1.2.2. Ulterior încheierii operațiunilor de votare, numărării și centralizării voturilor, Curtea Constituțională are atribuția de a **confirma rezultatul sufragiului**. Această atribuție se exercită din oficiu, după soluționarea tuturor contestațiilor și cererilor de anulare a alegerilor.

În acest scop, Biroul Electoral Central și birourile electorale de circumscripție trimit Curții Constituționale procesul-verbal centralizator, respectiv procesele-verbale de circumscripție, pe baza cărora Curtea va pronunța hotărârea privind rezultatele alegerilor pentru funcția de Președinte al României.

2. Organizarea și desfășurarea alegerilor prezidențiale in anul 2025

Având în vedere **Hotărârea Curții Constituționale nr. 32/2024** privind anularea procesului electoral cu privire la alegerea Președintelui României din anul 2024, prin **Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr. 1 din 16 ianuarie 2025** s-a stabilit ca alegerile pentru Președintele României din anul 2025 să aibă loc in in data de 4 mai 2025 (primul tur de scrutin) și 18 mai 2025 (al doilea tur de scrutin).

Prin derogare de la prevederile **art. 44 alin. (1) din Legea nr. 370/2004,** republicată, cu modificările și completările ulterioare, la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în ziua de duminică, votarea începe la ora locală 7:00 și se încheie la ora locală 21:00, dar nu mai târziu de ora locală a României 21:00.

La alegerile pentru Președintele României din anul 2025, **votarea în străinătate** se desfășoară și pe parcursul zilelor de vineri și sâmbătă imediat anterioare zilei votării. În ziua de vineri și în ziua de sâmbătă, votarea începe la ora locală 7:00 și se încheie la ora locală 21:00.

Prin derogare de la prevederile **art. 8 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, începând cu a treia zi de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, alegătorul care dorește să voteze în străinătate **se poate înregistra în Registrul electoral ca alegător în străinătate, prin intermediul unui formular online, aflat pe site-ul Autorității Electorale Permanente**, în care va înscrie numele, prenumele, codul numeric personal, localitatea și statul unde optează să voteze, la care anexează copia scanată sau fotografia actului de identitate. Exercitarea dreptului de vot la o secție de votare din străinătate nu este condiționată de înregistrarea în Registrul electoral ca alegător în străinătate.

La alegerile pentru Președintele României din anul 2025, definițiile prevăzute de art. 3 din Regulamentul (UE) 2024/900 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2024 privind transparența și vizarea unui public-țintă în publicitatea politică se aplică în mod corespunzător.

Pe durata campaniei electorale a alegerilor pentru Președintele României din anul 2025, actorii politici, în sensul art. 3 pct. 4 din Regulamentul (UE) 2024/900, asigură publicarea, împreună cu fiecare material publicitar politic, a următoarelor informații:
a) o indicație că este vorba de un material publicitar politic;
b) identitatea sponsorului materialului publicitar politic, respectiv numele, adresa de e-mail și, dacă este publică, adresa poștală, iar în cazul în care sponsorul nu este o persoană fizică, adresa la care acesta își are sediul;
c) după caz, o mențiune că materialul publicitar politic a făcut obiectul unor tehnici de vizare a unui public-țintă sau de distribuire a materialelor publicitare, în sensul art. 3 pct. 11 și 12 din Regulamentul (UE) 2024/900;
d) o mențiune că sumele cheltuite pentru pregătirea, plasarea, promovarea, publicarea, distribuirea sau difuzarea materialului publicitar politic provin exclusiv din sursele permise de **Legea nr. 334/2006** privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
e) după caz, o mențiune că materialul publicitar politic a făcut obiectul unei promovări electorale sau al unei promovări electorale plătite.

(3) Dispozițiile sus-menționate se aplică și pentru orice promovare, distribuire, postare sau editare a unor materiale publicitare politice de către actorii politici, în sensul art. 3 pct. 4 din Regulamentul (UE) 2024/900, pe platforme online în sensul prevăzut de art. 3 lit. i) din Regulamentul (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), pe platforme online foarte mari în sensul prevăzut de art. 3 pct. 8 din Regulamentul (UE) 2024/900, motoare de căutare online în sensul prevăzut de art. 3 lit. j) din Regulamentul (UE) 2022/2.065 sau alte rețele de socializare.

Detalierea modului de promovare, distribuire, postare sau editare a materialelor publicitare politice se stabilește prin hotărâre a Autorității Electorale Permanente.

În sensul ordonanței de urgență nr.1 din 16 ianuarie 2025, la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, este considerat material publicitar politic orice material scris, online, audio sau video, utilizat în campania electorală, care îndeamnă alegătorii în mod direct sau indirect să aleagă sau să nu aleagă, să voteze sau să nu voteze pentru un candidat independent sau pentru un candidat al unui partid politic clar identificat.

Încălcarea dispozițiilor de mai sus constituie contravenții, dacă faptele nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.

Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 288/2015 privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, începând cu a treia zi de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, alegătorul cu domiciliul sau reședința în străinătate se poate înregistra ca alegător prin corespondență, prin intermediul unui formular online, aflat pe site-ul Autorității Electorale Permanente, în care va înscrie numele, prenumele, codul numeric personal, adresa de domiciliu sau de reședință și adresa de e-mail, precum și opțiunea de transmitere în țară sau la reprezentanța diplomatică a votului exprimat prin corespondență, la care alegătorul anexează copia scanată sau fotografia actului de identitate și a documentului care dovedește dreptul de ședere, eliberat de autoritățile străine.

Prin derogare de la prevederile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 288/2015, cu modificările și completările ulterioare, la alegerile pentru Președintele României din anul 2025, plicurile exterioare sigilate trebuie expediate cu suficient timp înaintea datei votării, pentru a asigura livrarea acestora până cu 4 zile înaintea datei votării inclusiv, la sediul biroului electoral pentru votul prin corespondență.

La alegerile pentru Președintele României din anul 2025, alegătorii sunt notificați prin intermediul poștei electronice de către Autoritatea Electorală Permanentă cu privire la recepționarea sau, după caz, nerecepționarea plicurilor exterioare de către birourile electorale competente.

La alegerile pentru Președintele României din anul 2025, alegătorul pentru care biroul electoral pentru votul prin corespondență nu a înregistrat primirea plicului exterior în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 288/2015, cu modificările și completările ulterioare, își poate exercita dreptul de vot la acel scrutin la secțiile de votare.

La alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în cazul în care în același plic interior au fost introduse două sau mai multe buletine de vot de același fel, acestea sunt declarate nule de biroul electoral pentru votul prin corespondență.

La alegerile pentru Președintele României din anul 2025, în cazul în care se constată deteriorări ale sigiliului plicului exterior care nu sunt de natură să afecteze integritatea votului prin corespondență, biroul electoral pentru votul prin corespondență nu anulează respectivul plic exterior.

5. Concluzii

Perspectiva constituțională privind analiza efectelor Hotărârii CCR nr.32 din 6 decembrie 2024 trebuie să fie una pe termen lung. Oricât de importante sunt alegerile din acest moment, se pune problema efectelor deciziei Curții Constituționale a României pentru alegerile de peste 5 ani, și de peste 10, 15 și pe viitorul mai îndepărtat. Din această perspectivă, care sunt implicațiile precedentului anulării alegerilor de către judecătorii constituționali pe baza unor documente prezentate de serviciile secrete, probe ce nu au putut fi verificate într-un cadru independent? Este clar căinstituția Curții Constituționale are competența pe care și-a exercitat-o în acest caz, dat fiind actualul cadru legal (atât textul constituțional cât și Legea 370 din 20 septembrie 2004.) Pe viitor, însă, intervine riscul ca argumentele abstracte ale Hotărârii nr.32 /6 decembrie 2024 să fie folosite pentru a neutraliza un candidat legitim la alegerile prezidențiale. Dacă „dezinformarea candidaților" este un criteriu suficient pentru anularea alegerilor, iar dacă dovada dezinformării se poate limita la documente prezentate de serviciile secrete (conduse de persoane numite de președintele în exercițiu) unor judecători și ei numiți de președinte sau de formațiunea politică care îl susține, atunci riscurile devin foarte semnificative. Nu suntem, în acest moment, în acea situație. Însă în viitorul apropiat, cadrul legal va trebui modificat pentru a minimaliza aceste riscuri sistemice.

Ultima problemă, de o importanță crucială, este evident problema de fond politică. Ascensiunea forțelor extremiste, pe fondul incompetenței coaliției partidelor de centru dreapta sau stânga, și a contextului politic global de o volatilitate extremă, este problema majoră a României. Nu Constituția României este cea care oferă soluții la această problemă. Deși TikTok pare să fie utilizat în primul rând în scopuri de divertisment, o serie de studii, inclusiv unul realizat de Institutul Reuters pentru studiul jurnalismului, au evidențiat faptul că o parte tot mai mare a populației, în special tinerii cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani, utilizează platforma pentru a se informa, urmând tendința de a utiliza rețelele sociale ca sursă de informare. Studiul Institutului Reuters arată că aproape 8% dintre internauții francezi și-ar căuta săptămânal știrile pe TikTok. Platforma este, de asemenea, un loc de exprimare a opiniilor politice în creștere în Franța pentru personalitățile publice și pentru cetățeni, așa cum s-a observat cu ocazia alegerilor legislative din 2024. Așadar, deși audiența și utilizările platformei TikTok diferă de la o țară la alta, actorii străini rău intenționați ar putea fi tentați să aleagă această platformă - datorită rolului său crescând în rândul anumitor audiențe - pentru a pune în aplicare același plan operațional, fie cu scopul de a perturba un eveniment electoral sau de a lansa tematici specifice în spațiul francez de dezbatere digitală.

Este necesară o reformă electorală care, printre altele, ar trebui să vizeze:

• **Revizuirea reglementărilor privind finanțarea campaniilor electorale**, cu accent pe transparență și control mai strict asupra surselor de finanțare.

• **Crearea unui cadru legal pentru monitorizarea și combaterea interferențelor digitale în alegeri,** inclusiv prin colaborarea cu platformele de social media.

• **Îmbunătățirea mecanismelor de verificare a candidaților,** pentru a preveni situațiile în care persoane implicate în activități ilicite sau neconstituționale să fie acceptate drept candidați eligibili.

Alegerile prezidențiale din România din noiembrie 2024, primele alegeri democratice majore din Europa ale căror rezultate au fost anulate din cauza suspiciunilor de ingerință străină, marchează un punct de referință în conștientizarea impactului manipulării informațiilor pe rețelele sociale. În timp ce alegerile din Georgia și Republica Moldova de la sfârșitul anului 2024 făcuseră deja obiectul unor acțiuni hibride, alegerile prezidențiale din România par să fi fost ținta unei campanii digitale mai sofisticate, axată pe manipularea algoritmului unei platforme deosebit de populare în România, TikTok, și implicând ecosisteme prepoziționate precum și recrutarea de influenceri. Această manipulare evidențiază, pe de o parte, ușurința cu care, în prezent, se poate impune utilizatorilor vizibilitatea unui subiect pe o rețea de socializare precum TikTok, fără ca platforma să modereze conținutul prezentat sau să-l considere fals și, pe de altă parte, rolul și vulnerabilitatea influencerilor, expuși unui risc tot mai mare de manipulare de către actori ostili. De asemenea, se poate sublinia faptul că unul dintre principalele prejudicii cauzate de această campanie de manipulare a fost subminarea încrederii alegătorilor în fiabilitatea procesului electoral.

În cele din urmă, această manipulare a algoritmului demonstrează că, deși sunt supuși unor numeroase obligații de reglementare în ceea ce privește moderarea și etichetarea conținutului, operatorii de platforme online nu își respectă responsabilitățile în acest domeniu.

EL SALARIO MÍNIMO INTERPROFESIONAL ACTUALIZADO 2025 (REAL DECRETO 87/2025)

EL SALARIO, COMPLEMENTOS Y EL NUEVO SALARIO MÍNIMO PROFESIONAL DEL AÑO 2024 Y SU APLICACIÓN (Real Decreto 87/2025)

¿Esta medida afecta a todos los trabajadores? ¿Van a subir todos los sueldos?

Evidentemente todos los trabajadores no verán aumentado su salario por la subida del SMI. Sin embargo, sí **que podrán ser beneficiados de manera indirecta** ya que el SMI tiene efectos sobre determinadas contingencias:

- Los límites de salario e indemnizaciones que abona el **FOGASA** se incrementan **(92,08,2 € /día hasta 120 días, esto es, 11.050,63 €, como máximo en salarios y 35.668,8 €, como máximo por indemnización.**
- En la protección del salario en caso de concurso de acreedores.
- La cantidad de salario que va a estar protegida y no puede ser embargada.

En definitiva, aunque no te aumenten el salario, todos los trabajadores pueden verse beneficiados por el hecho de que aumente el SMI.

¿A qué trabajadores les va a subir el salario?

La subida afectará a todos los trabajadores que en cómputo anual cobren menos de 16.576 € y trabajen a jornada completa o en la proporción de la tabla. El artículo 27 del Estatuto de los Trabajadores dice: "La revisión del salario mínimo interprofesional no afectará a la estructura ni a la cuantía de los salarios profesionales **cuando estos, en su conjunto y cómputo anual, fueran superiores a aquel.**

ESTA SUBIDA TIENE QUE SER AUTOMÁTICA, Y LA EMPRESA NO TIENE QUE NOTIFICAR NADA Y SERÁ CON CARÁCTER RETROACTIVO DESDE EL 1 DE ENERO DE 2025

El primer colectivo de trabajadores **más beneficiados, serán, aquellos que no tienen un convenio colectivo** que regule su relación laboral y, por tanto, salvo que hayan pactado con el empresario un salario superior, están cobrando el SMI.

Por otro lado, que una persona esté amparada por un convenio colectivo no quiere decir que no le afecte esta medida.

En primer lugar, **el convenio nunca puede recoger un salario inferior al nuevo salario mínimo interprofesional,** por lo que todos aquellos trabajadores que perciban un salario inferior deberán ver incrementado su nómina sin necesidad de que se publiquen unas nuevas tablas salariales en el convenio colectivo.

En segundo lugar, aunque el trabajador perciba un salario **superior a 1.184 €** en los que se fija el SMI, puede verse beneficiado por la medida, en función de la naturaleza salarial (o extrasalarial) de los conceptos que se indican en la nómina.

¿Cómo le afecta a las personas trabajadoras eventuales, temporeros y temporeras, y empleadas y empleados de hogar?

Las personas trabajadoras eventuales, así como los temporeros y temporeras cuyos servicios en una misma empresa **no excedan de 120 días,** percibirán conjuntamente con el salario mínimo a que se refiere el artículo del real decreto (el que salga), **la parte proporcional de la retribución de los domingos y festivos, así como de las dos gratificaciones extraordinarias que, como mínimo, tiene derecho toda persona trabajadora,** correspondiente al salario de treinta días en cada una de ellas, sin que la cuantía del salario profesional pueda resultar inferior a 56,08€ por jornada legal en la actividad. Obviamente **las vacaciones serán aparte, esto es, a 2,5 por mes trabajado.**

De acuerdo con el **artículo 8.5 del Real Decreto 1620/2011, de 14 de noviembre** por el que se regula la relación laboral de carácter especial del servicio del hogar familiar, que toma como referencia para la determinación del salario mínimo de las empleadas y empleados de hogar que trabajen por horas, en régimen externo, el fijado para las personas trabajadoras eventuales y temporeras y que incluye todos los conceptos retributivos, el salario mínimo de dichas empleadas y empleados de hogar será **de 9,26 euros por hora efectivamente trabajada**. En las cuantías del salario mínimo por días u horas fijadas en los apartados anteriores se computa únicamente la retribución en dinero, sin que el salario en especie pueda, **en ningún caso,** dar lugar a la minoración de la cuantía integra en dinero de aquellas.

¿Me afecta el Salario Mínimo Interprofesional si me embargan la nómina?

Sí, conforme al artículo **607 de la Ley de Enjuiciamiento Civil** se establece:

"***Es inembargable el salario, sueldo, pensión o retribución o equivalente, que no exceda de la cuantía señala para el salario mínimo interprofesional".***

En el caso de que se gane más del salario mínim interprofesional hay una escala, para que tampoco te quedes totalmente "desnudo". Así:

- Para la primera cuantía adicional hasta la que suponga el importe del doble del salario mínimo interprofesional, un **30%**
- Para la primera cuantía adicional hasta que suponga el importe de tres veces el salario mínimo interprofesional un **50%**
- Para la primera cuantía adicional hasta que suponga el importe de cuatro veces el salario mínimo interprofesional un **75%**
- Para cualquier cantidad que exceda de la anterior el 90%.
- En caso de indemnización por despido, ésta no se considera renta del trabajo y podría ser embargada en su totalidad.

ALGUNAS PREGUNTAS FRECUENTES EN EL ÁMBITO LABORAL Y QUE DEBES SABER LA RESPUESTA:

¿Qué puedo hacer si me cambian las condiciones sustanciales de trabajo y no estoy de acuerdo?

Hay un plazo de **20 días hábiles para interponer demanda.** En el caso de que el cambio de estas condiciones sea procedente el trabajador/a podrá "resolver" el contrato, esto es, pedir el despido, con una indemnización de **20 días por año** trabajado máximo 9 mensualidades. Tiene derecho a cobrar el paro después.

¿Qué puedo hacer si me despiden, y no estoy de acuerdo?

Tienes **20 días hábiles** para interponer demanda por despido improcedente.

¿Qué puedo hacer si me sancionan y no estoy de acuerdo?

Tengo igualmente **20 días hábiles** para interponer demanda contra la sanción

¿Qué puedo hacer si el empresario me adeuda nóminas?

Tenemos **1 año para hacer la demanda de reclamación de cantidad.** Si llevas varios meses sin cobrar y la situación de la empresa te "mosquea", tienes que pedir recisión del contrato. Es un procedimiento **"rápido"**, y en todo caso sería el FOGASA el que se haría cargo de las nóminas y de la indemnización.

Antes de todo esto, es conveniente acercarse al Sindicato, comentar tu problema. Seguramente con una llamada podemos arreglarlo. Podemos utilizar la interlocución con la empresa, la inspección o la mediación.

Y sobre todo ¡AFILIÁTE!

Unión Provincial CCOO Almería
Área de Acción Sindical

România vrea să te cunoască – Young professionals programme, organizat de **Asociația Cred în România**, cu sprijinul **Repatriot**, aduce 100 de tineri români din diaspora, de generația a II-a, în București, oferindu-le oportunități profesionale la început de carieră și o experiență culturală imersivă, prin care să (re)descopere România.

Programul propune tinerilor din diaspora:

1. Stagii de practică plătite și locuri de muncă permanente la angajatori performanți în București.
2. O comunitate de tineri profesioniști, activități culturale și sociale pentru a experimenta România din plin.

Dacă ești un tânăr cu origini românești (indiferent de etnie sau cetățenie), student sau absolvent de univ., ai între 20 și 30 de ani și locuiești în afara României/Rep. Moldova de cel puțin 5 ani, aplică pentru stagii de practică plătite, posturi pe perioadă scurtă sau posturi pe perioadă nedeterminată, oferite de partenerii angajatori, în București.

Nu vei fi singur în această aventură. În plus față de oportunitatea profesională, noi, **voluntarii Cred în România**:

Te îndrumăm cu tot ce trebuie să știi despre viața în București, inclusiv alegerea unei cazări;

Construim o comunitate cu ceilalți participanți la program, dar și cu tineri profesioniști care locuiesc deja în București;

Organizăm pentru tine activități sociale, culturale și de timp liber, precum ieșiri în oraș, excursii de weekend și dezbateri;

Te sprijinim pe întreaga perioadă a șederii tale cu toate aspectele ce țin de viața profesională și extra-profesională;

Îți prezentăm noi oportunități profesionale și de dezvoltare.

Condiții de eligibilitate

Ești:

– cetățean al României sau al Rep. Moldova, indiferent de etnie

sau

– etnic român, indiferent de cetățenie.

Ai cel puțin 20 și cel mult 30 de ani la momentul aplicației.

Locuiești în prezent și de cel puțin 5 ani în afara României/Rep. Moldova.

Ești student curent sau absolvent al unei universități, cel puțin nivel licență.

Nu ai absolvit un ciclu universitar în România/Republica Moldova, și nu ești student curent în România/Republica Moldova.

Cum funcționează?

Dacă respecți condițiile de eligibilitate de mai sus, poți aplica pentru una sau mai multe dintre oportunitățile profesionale listate.

Vei primi un mail de confirmare a recepționării aplicației în termen de 2 săptămâni. Dacă nu primești mailul de confirmare în 14 zile, scrie-ne la cariere@credinromania.ro.

Asociația **„Cred în România"** transmite aplicația ta către partenerii angajatori, care vor urma procedurile interne de recrutare. Acestea variază de la angajator la angajator, și pot include etape suplimentare precum interviuri.

Dacă ești selectat de partenerul angajator, conform condițiilor și ofertei acestuia, iar tu alegi să vii în România pentru o perioadă scurtă sau nedeterminată, devii participant al programului România Vrea să te Cunoască – Young Professionals Programme.

Asociația **„Cred în România"** îți va oferi o experiență culturală și socială imersivă, sprijinindu-te să te integrezi cât mai ușor și să trăiești România din plin, alături de ceilalți participanți la program.

Ofertele disponibile și partenerii se actualizează constant. Verifică pagina periodic.

Dacă ai întrebări sau probleme în încărcarea aplicației, scrie-ne la cariere@credinromania.ro.

Proiectul este realizat de **Asociația Cred în România**, cu sprijinul **Repatriot, Propaganda Creative Marketing.**

Sponsor GOLD **E-INFRA.**

Sponsor SILVER **Garanti BBVA Romania, Noark Electric România.**

România Vrea să te Cunoască – Young Professionals Programme.

Unele lucruri au sens doar în România

CRED ÎN ROMÂNIA!

Am ajuns la 10 angajatori și 50 poziții listate pe platforma noastră dedicată programului România Vrea să te Cunoască - Young Professionals Programme!

Platforma este în permanentă actualizare cu noi oportunități profesionale, urmărește-ne constant pentru a nu rata rolul perfect pentru tine.

Ce te așteaptă?

- O varietate de stagii plătite și locuri de muncă la cei mai buni angajatori din țară
- Șansa de a (re)descoperi România modernă prin activități culturale și sociale, alături de voluntarii Cred în România și alți tineri profesioniști ca tine

Tânăr cu origini românești, student sau absolvent în străinătate? Dacă trăiești de cel puțin 5 ani peste graniță, acum e momentul: Înscrie-te accesând linkul:

https://credinromania.ro/cariere

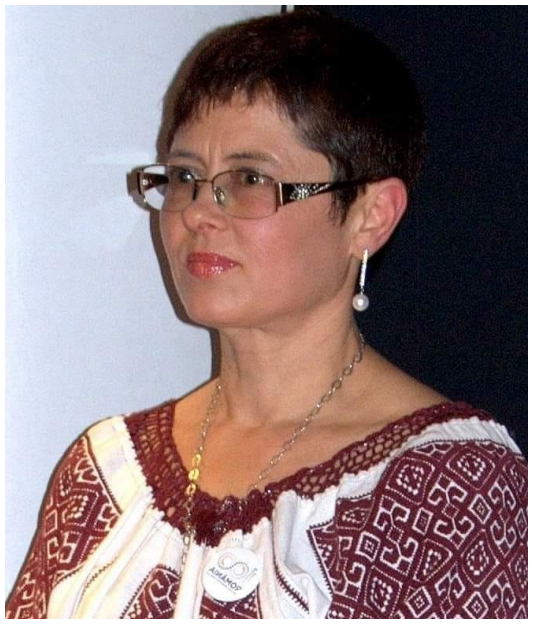
PROMOTOR AL ARTEI TRADIȚIONALE ROMÂNEȘTI ȘI A IEI SAU A CĂMĂȘII CU ALTIȚE.

ONICA DANCIU

Știm cu toții, costumul popular românesc este un monument în adevăratul sens al cuvântului pentru că este demonstrația clară a existenței noastre ca popor, mărturia culturii românești care a rămas vie și a străbătut timpul și istoria ajungând până în zilele noastre iar ea își are rădăcinile în portul tracilor, geților și al dacilor. Ca o mărturie pentru cei ce vor veni după noi, Institutul de etnografie și folclor a realizat un album în care specialiștii au adunat mii de cămăși populare din peste 800 de sate românești. Originară din Bucuresti, Ionica Danciu, a avut prima ie de la bunica ei și i-a fost tare dragă. Mai târziu când Italia i-a devenit casă pentru că s-a căsătorit cu un italian și și-a întemeiat o familie aici a avut posibilitatea de a vizita aproape toate regiunile și a văzut că fiecare zonă are pe costumul popular o broderie specifică. Gândul i-a zburat imediat la ia dăruită de bunica ei și cum aceasta îi povestea că și la noi, pe vremuri, când oamenii din diferite zone se întâlneau, se recunoșteau după port, după felul în care erau cusute iile, i-a pornit dorința de a studia ia românească și tot ce reprezintă ea. Înscrierea și participarea pe termen lung la cursuri de specializare a fost primul pas al Ionicăi Danciu către cunoașterea și aprofundarea artei tradiționale a cusutului și a broderiei cămășii cu altițe. Deși plecată din România de peste 45 de ani, rămâi fascinat auzind corectitudinea cu care vorbește limba română și pare că nu ar fi plecat niciodată de acolo, însă ceea ce atrage cel mai mult la ea este modestia și frumusețea ei interioară emanată de cea exterioară atunci când o vezi îmbrăcată într-o rochie lungă dintr-o pânză albă pe care, odinioară, femeile de la țară își cuseau iile, aceasta fiind cusută cu motivele noastre tradiționale de ea în persoană. Acum aproximativ 10 ani, în baza albumului realizat de Institutul de Etnografie, Ioana Corduneanu a organizat un concurs, AIDOMA, la care s-au înscris 200 persoane, fiecare în parte trebuind să reproducă o ie din album. Din toți înscriși doar 40 de persoane au reușit să ajungă la finalul concursului iar Ionica Danciu a fost unul dintre finaliști, ia reprodusă de ea fiind identică originalului. Cele 40 de lucrări finaliste au format o expoziție care a făcut înconjurul României, apoi a luat drumul străinătății fiind expusă în diferite țări în muzee de specialitate. Astfel, Spania a fost una din gazdele frumoasei expoziții iar itinerariul pe care l-a parcurs a fost Italia, Luxemburg, Elveția, Germania, etc. Între timp performanțele Ionicăi Danciu au ajuns într-un punct înalt pentru că odată terminate studiile artei tradiționale s-a ridicat la nivelul în care să predea și să deslușească altora tainele broderiei manuale. Atât în Italia cât și în România dar și în Moldova de peste Prut, Ionica Danciu ajută alte iubitoare de artă tradițională să intre în posesia moștenirii preluate și purtate din generații în generații de oameni pentru care identitatea are un preț inestimabil și le destăinuie simbolistica (spirala și crucea, linii și forme geometrice, simboluri ancestrale, etc) pe care o ie autentică trebuie să o aibă si care demonstrează apartenența unei anumite zone, a unei stări sufletesti sau (și) evenimente importante din viața omului cum ar fi: nunți, botezuri, moarte, sărbători religioase, sau anumite etape ale vârstei. Odată studiată și învățată arta broderiei tradiționale românești, altcineva s-ar fi oprit aici, nu și Ionica Danciu. Dorința de cunoaștere și de a pune în practică ceea ce a învătat au dus-o către studiul broderie japoneze NUIDO, o broderie foarte complexă. Dar ea, iubitor al detaliilor frumosului spune mereu că **”mâinile sunt expresia spiritului”** de aceea a studiat și s-a perfecționat în toate cele 10 etape ale broderiei japoneze și continuă să meargă catre perfecționarea absolută.

Un alt proiect IA AEVEA a avut-o ca participant pe Ionica Danciu, iar acesta a prevăzut ca și la primul proiect-concurs, ca din catalogul unui izvod foarte vechi, participantele să redea exact fiecare exemplar iar finalizarea lui va duce către o altă expoziție pentru publicul larg ale iilor în diferite muzee din țară și de peste hotare. Întrebată de ce iubește atât de mult arta tradițională, Ionica Danciu răspunde natural: ***”mie, o ie veritabilă, îmi dă siguranță, mă definește, mă descrie, îmi dă o identitate și mă ajută să mi-o păstrez. Doar așa, în toți anii de când sunt departe de România, am reușit să îmi păstrez graiul, să visez și să simt românește”***. Ar fi putut dezvolta o afacere din această pasiune însă a răspuns că...***”nu***

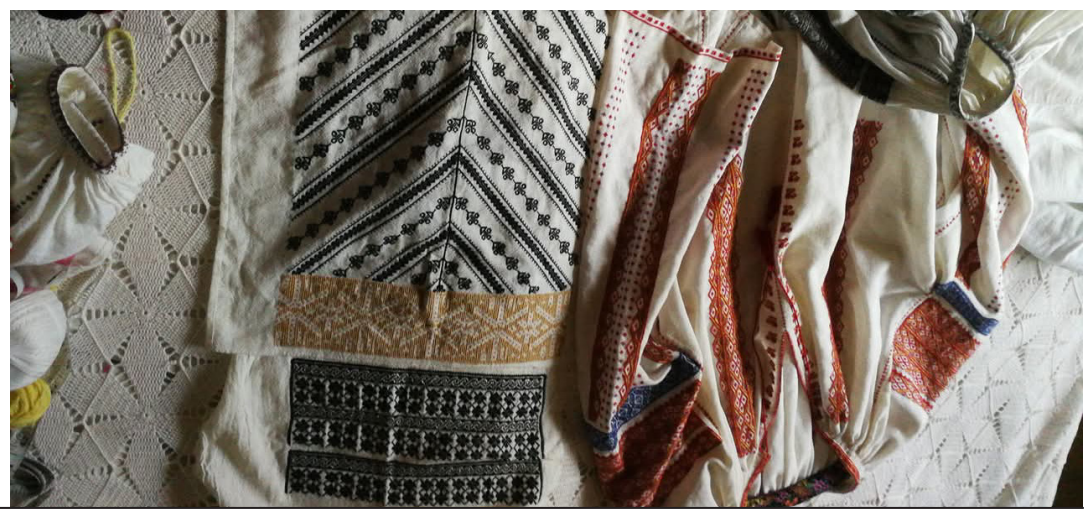

m-am gândit niciodată să imi valorific financiar munca, nu vreau să o fac pentru că identitatea mea nu este de vânzare”. Nu îi descurajează pe cei care trăiesc dintr-o astfel de muncă însă nu îi place ideea de comercializare, adică de a cumpăra un produs tradițional la un preț mic și vândut la un alt preț mai mare pentru că asta nu mai înseamnă să fii iubitor de tradiții și transmițătorul lor ci iubitor al unui venit financiar obținut mai ușor.

Nu a încetat să se pună la dispoziția celor care iubesc portul popular și tradițiile și a cusut chiar și o rochie de mireasă pentru o tânără care a dorit ca în cea mai specială zi din viața ei să fie îmbrăcată în altițele străbune. Printre toate cursurile de inițiere în arta cusutului iilor, Ionica Danciu a predat un curs și copiilor care frecventează activitățile organizate de Episcopia Română în Italia, iar aici implicarea sufletească a fost și mai mare pentru că a cunoscut mulți copii născuți departe de România, cărora părinții, cu ajutorul preoților români din Italia, le transmit cu sfințenie tradițiile și limba țării lor de origine.

*Aici m-am oprit să îi mulțumesc **Ionicăi Danciu** pentru puterea pe care a avut-o în toți anii departe de România, de a se păstra româncă, de a-și păstra frumosul românesc în suflet și de a ști să-l dăruiască și celorlalți români care, ca și ea, departe de casă și de rădăcinile lor, vor să învețe de la ea ce înseamnă să nu uiți de unde ai plecat, fiind un exemplu de forță, de demnitate și de putere de a duce în lume excelența artei tradiționale românești.*

DOINA MUSTĂȚEA, ROMA, ITALIA

www.dvlogistica.com
643 063 263

DV® Logistica

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA
ȘI RETUR

Tel. Spania
(0034) 643 063 263
(0034) 642 882 812
(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com
facebook.com/dvlogistica
www.dvlogistica.com

Tel. România
(004) 0770 691 632
(004) 0778 354 838